

ÖRÖKIMÁDÁS

AZ OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSÁNAK ÉS MINDENNAPI VÉTELÉNEK TERJESZTÉSÉRE, AZ OLTÁRISZENTSÉG NAGYASSZONYÁNAK TISZTELETÉRE ÉS A SZEGÉNY TEMPLOMOK FŐLSEGÉLYEZÉSÉRE HIVATALOS HAVI KÖZLÖNYŰL

Dr. PROHÁSZKA OTTOKÁR

KÁNTER KÁROLY és VARGA MIHÁLY

Közreműködésével

az Országos Oltáregyesület megbízásából

Szerkeszti

Dr. MAKAY LAJOS

Főmunkatárs

REVICZKY ALADÁR

Kiadja

A BUDAPESTI KÖZP. OLTÁREGYESÜLET

Budapest, IX., Üllői-út 77.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

Előfizetési ára egész évre 3 Korona

Az Oltáregyesület rendes tagjaitól 1910. augusztus és szeptember hóban befolyt tagdíjak:

Riegell Vincéné 2 k, Mohos Mária 2 k, Jakobesics Anna 24 f, Székely Miklósné 3 k, Csere Mihály 3 k, öz. Király Jánosné 4 k, Fellner Károly és neje 12 k, Szabó Mária 3 k, Mitskó Ferencné 2 k, Mitskó Emilia 2 k, Tulner Katalin 2 k, Dannay Dóra 1 k, Haczy Teréz 40 f, Böhms Erzsébet 1 k, Gyömörei Ferencné 4 k, Sztarovits Johanna 4 k, Kneitner Ferencné 4 k, Göndöcs Katalin 3 k, öz. Pável Jánosné 1 k, Gyula Béla és neje 1 k, Stefaits Aranka 1 k, Hergerth Szerena gyűjtése: Atkár 7 k 4 f, Csérei Gizella 2 k, Hadviger Matild gyűjtése: Somogy-Bodvica 8 k, Mikes Árpádné 2 k, Szarvas Juliska 40 f, Tyukos Franciska 2 k, Pacenberger Teréz és Károlyné 1 k 60 f, Radomszky Mihályné 2 k, Faragó Mariska és Julia 48 f, Gazder Józsefné 1 k, Konkoli Mária 3 k, öz. Váci Ferencné 2 k, Traxler Kornélia 2 k, Kévai Zsuzsika 1 k, Méhes Jánosné 4 k, Davida Erzsébet 4 k, Gedra Veronika 1 k, Müller Mária 50 f, Frits Etelka gyűjtése: Kerekgede 1 k 44 f, Tolt Ignác és Angela 4 k, Tolt József és Mária 2 k, Huszák Anna 1 k, Huszár Rozália 1 k, Szűcs Erzsébet 1 k, Padló Katalin 2 k, Sterk Jolán 2 k, Angyal Piroska 1 k, Wagner Béláné és Mariska 4 k, öz. Kucsera Richardné 6 k, Balonya Ilona 4 k, öz. öz. Tary Vincéné 2 k, Ettensperger Antóniai 2 k, Ettensperger Antal 1 k, Borostyán Albertné 2 k, Pusztai Lipót és neje 4 k, Pulai Teréz 24 f, Scholz Róza 1 k, Szetei Balázs 40 f, Pap Mária 10 k, Lengyel Katalin 2 k, Takács Józsefné 4 k, Tót Erzsébet 1 k, Miklós Margit 1 k, Svitek Anna 40 f, Zdravil Anna 1 k, Tót Teréz 2 k, Perecskor Evi és Stanek Mária 4 k, Csuka Györgyné 1 k, Danek Róza 70 f, Köszter Mária 2 k, Mészáros Lajosné 4 k, Musza Julianna 80 f, Held Anna 2 k, Horváth Piusné 50 f, Szucsik Róza 2 k, Rohány Anna 2 k, öz. Fuchsné 6 k, Maczkó Mária 2 k, Metz Mária 2 k, Bielsch Emma 1 k, Rákóczy Károlyné 3 k, dr. Tóth József kanonok úr Szombathely egyházm. Angyal György 1 k, Sámfalva 6 k 30 f, Szécsisziget 12 k 48 f, Rum 47 k 66 f összesen 67 k 24 f, Tamár Mária 4 k, Grádl Anna 6 k, öz. Kovács Ferencné gyűjtése: Somogyvár 10 k 64 f, Tolt János és Éva 2 k, Alföldi Erzsébet 2 k, Novák Istvánné 1 k, Apró Mária 24 f, Sekolen Karolin 40 f, Stiaszny Szilveszterné 3 k, Sturm Irén 4 k, Széplaki Erzsébet 50 f.

Kampf Karolina 27 f, Kaster Erzsébet 27 f, Bartel Erzsébet 27 f, Ruszo Rozália 27 f, Fritsch Julianna 27 f, Bartlinczky Mari 27 f, Schefer Julianna 27 f, Hegedüs Mari 27 f, Wetel Erzsébet 27 f, Keller Magdolna 27 f, Micik Ignác 26 f, Micik Rozália 26 f, Lambrecht Kati 26 f, Weber Kati 26 f, Belniczky Karolin 24 f, Forián Albert 1 k, Szlatkofszy Etel 1 k, Németh Janka 1 k, Ottinger Irén 1 k, Ottinger Nándorné 1 k, Vermes Mihályné 1 k, Winkler Erzsébet 1 k, Kramarik Karola 1 k, Fejes Lina 1 k, Brankner Verona 2 k, Grosz Róza 1 k, Hornyik Ottilia 1 k, Fok Ferencné 1 k, Fok Mariska 1 k, Icelspenger Kati 1 k, Szöllösy Ilona 2 k, Alercsi Kati 1 k, Komjátó Ilona 1 k, Almásy Zsuzsi 1 k, Jeszenczky Róza 1 k, Kiss Józsefné 1 k, Mészáros Mihályné 1 k, Seregi Györgyné 1 k, Krizsák Andrásné 1 k, Balog Györgyné 60 f, Sindler Mari 24 f, Murmann Alexandra 4 k, Pucher Istvánné 10 k, Kostka Irén 4 k, Kostka Pálné 4 k, Bodogh Zsigmondné 4 k, Amán Jánosné 2 k, Wederber

ORŐKI MŰVÉSZETEK

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM. *Dr. Vučkics Gyula*: Bethlehem csillagos éjszakája. — *É.*: A fővezér elköltözött. — *Hortobágyi József*: Karácsonyi ének. — A győri oltáregyesület félévszázados jubileuma. — *Párkányi Norbert*: A bethlehemi jászol. — *R. T.*: A kanadai világkongresszus emlékei. — Karácsonyi történetek. — *Indián világ*. — *Klett István S. J.*: A nagy rendelet. — *Adoratrix*: Mindenem. — *D. A.*: Uj-születtek a szentmisén. — *Timár Kálmán*: Rákóczi városában. — A lilomos gyermek. — Éjféle mise Newyorkban. — Az Oltáriszentség evangéliuma. — Őseink buzgósága. — *Vállay S. J.*: Szentáldozás a forradalomban. — *Lukácsy István*: Jézus szenvedésének története. — Gyakori szentáldozás. *Rovatvezető: Reviczky Aladár. M. L.*: Jöjj, Uram Jézus. *Drebítka Ferenc S. J.*: Keresztények fel! — *K. J.*: Az áldozati kenyér készítése. — Gyermekvilág. *Rovatvezető: Dr. Szyllaba Emil*. Az iskolásgyermek Imája. Szűz Mária a jeruzsálemi templomban. *Krasznaynszky János*: Nagy Napoleon és a polgári iskolás leányka. — A véres szentostya. — Róptében a nagyvilág körül. — *Dr. Makay Lajos*: Irodalom. — Egyesületi élet. — A budapesti középponti Oltáregyesület 1910-ben. — A katolikus olvasóközönséghez.

✠ ✠ ✠ Bethlehem csillagos éjszakája ✠ ✠ ✠

BKARÁCSONYI szent ünnepek bűvös körébe léptünk: bethlehemi hangulat vesz körül bennünket. Bethlehemre irányítja gondolatainkat az Oltáriszentség is. Hiszen az Úr Jézus bethlehemi élete a szentségi, az eucharisztikus Jézus életében nyer folytatást. Úgy hasonlít egymáshoz ez a kettő.

Nem véletlen dolog az, hogy Bethlehem a zsidó nyelvben annyit jelent, mint a *kenyér háza*. Ott, abban a régi Bethlehembben szállott alá az égből az élő kenyér és itt van az élő kenyér oltárainkon a szentség-házban, ebben az új Bethlehembben.

Még a jelenlét módja is oly sokban hasonlatos egymással.

Az Istenfia mikor megjelent a földön, nem a dicsőség vakító fényében, nem a hatalom félelmetes fegyverzetében jelent meg, hanem egy igénytelen kised kedves alakjában; nem a jeruzsálemi királyi palotát választotta születése helyéül, hanem a bethlehemi barlangot; anyja nem fejedelemasszony volt, hanem Názareth egyszerű, alázatos leánya, Mária; kíséretében nem voltak udvari méltóságok, csak József, az ács és a Bethlehem környékén nyájaikat legeltető pásztorok.

Kevesebb igénnyel már csakugyan nem léphetett a földre az Istenfia.

Es ehhez egészen hasonló jelenlétének az a módja, amely szerint itt közöttünk oltárainkon rejtőzködik. Nem a gyémánt tűzragyogásában, nem az arany vakító fényében van jelen, hanem a kenyér színe alatt. Ott egy alvó, szendergő gyermek szempillája alatt, itt a kenyér színe alatt folyik az örök isteni élet.

Nagy igényeket nem támaszt itt sem. Nem kívánja, hogy testőrök álljanak sorfalat előtte, nem tart itt sem udvari méltóságokat, akik bejelentésék a látogatókat, nem kell külön jelentkezni audienciára nála, szabad a bemenet hozzá mindenkinek, még csak azt sem kívánja, hogy parádés ruhát öltünk magunkra az ő tiszteletére, ha megjelenünk előtte.

Ugyanazon erények gyakorlására mutat felséges példát a jászolban is, az oltáron is.

Szegénységét, igénytelenségét, alázatosságát már az eddigiekben is láttuk, de van még sok más egyéb.

Engedelmességét, melyet a bethlehemi jászolban gyakorolt, alig tudjuk a maga valójában megérteni. Hogy a mennyei Atyának engedelmeskedett, azt természetesnek tartja mindenki, de hogy Ő, a Teremtő, alávetette magát teremtményének, a legfőbb Úr az ő szolgájának, a végtelen fölség a názárethi Szűznek és a názárethi ácsnak — ez meghaladja felfogásunkat. Pedig csakúgyan úgy feküdt a jászolban, mintha akarata sem lett volna. Anyja karjaira vette, jászolba fektette, Bethlehemből Egyiptomba, Egyiptomból Názárethbe vitte.

Hasonlóképen egészen átengedi magát akaratunknak a szentségi Jézus is. A pap szavára, az átváltozás szavaira megjelenik az oltáron, hol akkor fogad minket, amikor akarjuk, vehetjük magunkhoz akár minden nap, sőt ünnepéinken körmenetben vihetjük magunkkal az utcára s — ha betegek vagyunk — házainkba, a legutolsó kunyhóba is.

A bethlehemi kised szereti a csendet és magányt, titkos, elrejtett életet él, csend veszi körül, csendben van ő is, még Szűzanyja csókjaira sem szólal meg, a pásztorok sem hallják szavát, de megértik azt az isteni gyermek tekintetéből, megértik kedves mosolyából.

Csend, misztikus csend honol a szentségház körül is, hol szintén titkos, elrejtett életet él az eucharisztikus Jézus. De ebben a misztikus csendben, ha a külvilág zaja, öröme, bűja, aggodalma nem zaklatja szívünket, az imádás és áldozás óráiban megértjük mégis őt, meghalljuk lelkünk legtitkosabb belsejében az ő szavát, mely eloszlatja kételyeinket, megerősíti hitünket, megvigasztal szenvedéseinkben, támogat küzdelmeinkben, kielégíti vágyódásunkat utána s eltölti szívünket olyan édességgel, olyan boldogító érzéssel, amelyet a világon semmi más, csak az Istenben való megnyugvás adhat.

Dr. Vucskics Gyula.

A fővezér elköltözött

ELÉNK emlékemben él még az a fönséges kép, melyet négy év előtt a pécsi katolikus nagygyűlésen és eucharisztikus kongresszuson a Mecsek alatt táborozó magyar eucharisztikus sereg nyújtott. A tabernakulum volt a tábori sátor: ott táborozott a király Jézus Krisztus az Oltáriszentségben. Előtte az örökmécs és fáklyák, a tábortűzek égtek. Ott ismertem meg a fővezért a király sátoránál, Városey Gyula érseket. Itt táborozott valamikor a Mecsek alatt Tomory kalocsai érsek; ennek az 1907-iki mecseki dicső tábornak fővezére ugyancsak a kalocsai érsek volt.

Kimondhatatlan fájdalmas csapás érte a magyar katolicizmust a szentéletű kalocsai érsek elhunytával. Minden jó ügyet egész önfeláldozással pártolt, a kisebb-nagyobb munkásokra pedig az ő egyéni példaadása alázatosságban, buzgóságban rendkívül fölemelő hatást gyakorolt.

Mélységes hite az Oltáriszentségben abban a nagy áhitatban nyilvánult meg, amellyel minden funkcióját végezte. A szentséglátogatást ebéd és vacsora után sohasem mulasztotta el. Máskor is órákat töltött az Oltáriszentség előtt. Mint érseknek első gondja a székesegyház restaurálása volt. Az örökimádási templom monstranciáját az ő 1000 koronás ajándéka nélkül alig tudtuk volna beszerezni.

Mint főpásztor mindent elkövetett, hogy egyházmegyéjében terjedjen az Oltáriszentség tisztelete, különösen a gyakori áldozás. Nagyon jól tudta ő, hogy a gyakori szentáldozás terjesztésére minden eszköz meddőnek bizonyul, ha a papság nem nyújt a híveknek bőséges alkalmat, hogy gyónásukat bármikor, minden kérdezősködés, utánjárás vagy bárminemű nehézség nélkül elvégezhesék. Ha a hívek senkit sem találnak a gyóntatószékben és a sekrestyés pártfogását kell igénybevenniök, hogy gyónhasanak, legtöbbszörre elmarad a gyónás és a gyónással az áldozás is. Azért a megboldogult érsek 1908-ik évi bőjti körlevelében elrendelte, hogy minden plébánia-templomban minden reggel legalább félóra hosszat és minden vasárnapot és ünnepet megelőző délután legalább egy pap üljön ki a gyóntatószékbe a hívek gyónásainak meghallgatása végett.

De a buzgó főpásztor nem érte be a rendelet kiadásával, hanem meggyőződést szerzett arról is, hogyan teljesítik a papok ezt a fontos intézkedést.

Folyó év május 24-én kelt körlevelében írja: «ahol híven teljesítik rendeletemet, a legszebb, legvigasztalóbb eredmények mutatkoznak, a hitélet hatalmasan fejlődik, az erkölcsök megjavulnak, eddig nem tapasztalt bizalom, szeretet és odaadás mutatkozik a legméltóságosabb Oltáriszentség, hitünk legnagyobb erőssége iránt. Ez az örvendetes változás azonban

nagyon szórványosan tapasztalható, sok helyen még alig-alig vehető észre a hívek buzgalmának ily irányban való növekedése. Másutt pedig minden a régiben van. Tudom, hogy gyors változást nem lehet remélni, de kedvelt Paptársaimnak viszont az ügy fontossága és a vele járó lelki örömek miatt ezen irányban a legbuzgóbb tevékenységet kell kifejtenie.» Figyelmezteti a papságot, hogy a gyakori áldozás buzgó lelki vezetést, a szent gyónásban a gyónókkal tüzetesebb foglalkozást kíván. Ezt a hívek nagy száma mellett csak úgy lehet megtenni, ha azok gyónásaikat hétköznapiakon felosztva, vagy az ünnepek előtti napokon végzik. Papjainak szeme elé állítja a külföldi papság példáját, amely akkora gondot fordít a hívek gyóntatására, hogy igen sok helyütt, kis községekben is, szombaton és ünnepek előtti napokon a papság késő estig gyóntat a templomokban. — «Addig — mondja a buzgó érsek — míg a papság ilyen áldozattal, vonzó példával nem jár a hívek előtt, nem is lehet várni azt, hogy Krisztus Urunk földi helytartójának a gyakori szentáldozásról szóló utasítását a hívek megszivleljék és kövessék».

Mindnyájan sokat veszítettünk az apostoli lelkű főpapban, de legtöbbet kétségkívül az egyházmegye, mely az ő működésének áldásaiban legközelebből részesedett. Az ő buzdító szava elnémult, de az ő példája élni fog közöttünk. Minden papja tudja, hogy a szentéletű érsek szelidségét, alázatosságát, türelmét csak úgy, mint rettenthetetlen bátorságát, melyet ha szükséges volt, az ország és a trón előtt is az egyház érdekeinek védelmére kelt, az ő mesterétől, az Eucharisziából merítette. Az ő halála ezt a gondolatot még mélyebben beleszántja a mi lelkünkbe, mint az ő apostoli intelmei tették. É.

KARÁCSONYI ÉNEK

Beflehemes fiúk, csilingelő szánok,
Csillogó hópelyhek, zöld fenyőfaágok,
Gyermekboldogságnak aranyos világa,
Szent karácsonyeste légy áldva, légy áldva!

Szeretlek, ahogy csak szerethetlek téged,
Fölolvasztja lelkem jegét melegséged,
Kis karácsonyfának szelid gyertyafénye
Világít utamnak sötét éjjelébe.

Összeölelkezik ma a föld az éggel.
Sok millió angyal lebeg szerte-széjjel.
Mennyei boldogság isteni szikrája
Szökik a fagyos szív jéghideg havára.

És az angyalszárnyak titkos suttogása
Hány hitetlen lelket tanít meg imára!
Megpihen szívünkben a béke galambja:
«Dicsőség Istennek!» — Árad ajkról-ajkra.

Szent karácsonyeste, angyalok világa,
Nem szeretünk téged földiek hiába:
Meleged az égnek levarázsolt fénye,
Hol a karácsonynak sohase lesz vége!

Hortobágyi József.

A győri oltáregyesület félszázados jubileuma.

RÉGENTE a római légiók hatalmas fegyverei pihentek meg e város falai között, most a keresztény légiók dicsőséges fegyvereit szemlélhettük az Oltáregyesület félszázados kiállításában. Győr főpásztora október havában több kulturintézményt adott át a hazának; e hónap 15-én volt az Oltáregyesület félszázados ünnepe is.

Dél előtt 9 órakor a püspöki székesegyházban szentmisével kezdődött az ünnepi nap. A szentmisét dr. Mohl Antal c. püspök, nagyprépost, az Oltáregyesület igazgatója mutatta be. A szentmisén az Oltáregyesület buzgó úrhölgyei teljes számban vettek részt.

A székesegyházból az úrhölgyek átvonultak dr. Mohl Antal c. püspök Káptalándombon levő lakására, ahol a kiállítás el van helyezve. A kiállítás az épület földszinti részében két termet foglal el. A bejárat előtt az oltáregyesületi hölgyek élén dr. Kramolin Viktorné úrasszony, elnök üdvözölte dr. Mohl Antal püspököt. Dr. Kramolin Viktorné költői szárnyalású beszédében megköszönte dr. Mohl püspök, az egyesület igazgatójának odaadó ügyszeretetét, kérte, hogy továbbra is maradjon lelkes vezetője az egyesületnek s végül fölhevta, hogy az idei kiállítást nyissa meg.

Dr. Mohl Antal c. püspök, nagyprépost szíveig ható fönséges beszéddel nyitotta meg a kiállítást. Beszélt az Oltáregyesület magasztos hivatásáról és az Oltáriszentségben jelenlevő Jézus szentséges szívéről, végtelen kegyelméről. Az ősz főpap magasztos szavai mélyen elérzékenyítették a jelenvoltakat és soknak könny csillogott a szemében.

S ekkor föltárult a kiállítás ajtaja. Két teremből művészies, ragyogó egyházi ruhák tömege kápráztatta el a szemlélőket. A munkák finomsága, izlése, gazdagsága csodálatra ragadták a megjelenteket.

A kiállított tárgyakból a következő templomok nyerneik egyházi fölszereléseket: Sopronszécsény alba. Feketeerdő bursa, olajzacskó. Rábaszovát karing, két ministering. Vértestolna kék, fehér és fekete pluviale, kék és fekete pluviale, kék és fekete miseruha. Mosonszolnok fehér és vörös miseruha. Balony fehér miseruha, két ministerruha. Kúnziget oltárterítő, két oltárpárna, viola miseruha. Kisbér ministerruhák és ingek, dupla stóla, apró fehérművek. Sokorópátka nagy fölszerelés. Bácsa fekete casula, vörös vecsernyepalást, két ministerruha. Dunaalmás három miseruha. Bösárkány casula, alba, karing, két ministerruha, apró fehérművek. Győrasszonyfa fehér ünnepi casula, ciborium köpeny, dupla stóla, két ministerruha. Fehértó két oltárterítő, karing, ünnepi casula, apró fehérművek. Dör oltárterítő, bursa, négy ministerruha. Nagybajcs vörös ünnepi miseruha, bursa, dupla stóla, apró fehérművek. Rábapordány fehér velum, ciboriumköpeny. Táp ünnepi miseruha, apró fehérművek. Miklóshalma casula, apró fehérművek.

neműek. Fertőszentmiklós velum, két ministerruha. Zurány vörös pluviale. Bogyoszló viola miseruha.

Ezek az adományok a legszebb dicséretét képezik a győri Oltár-egyesületnek, amely a jelen kiállításával lezárta 49 évi működését s megkezdte a félszázados jubiláris esztendő.

A BETLEHEMI JÁSZOL

Fordult az év. Ért új hafárt.
S szívünk mit olyan várva várt,
— A csendes, boldog, tiszta éjt —
Mint fényes álom, visszatért.
Szent ünnep-éj! te égnyitó,
— Mely angyalszárnyon szállt alá
S csillagsugár hint fényt reá —
Áld angyal- s embermillió!

Fordult az év... Mily változás!
A szemnek fáj a megszokás...
Mi gondolatnak is merész:
Kész művé alkotá az ész.
S a művek száz meg száz sora
Milyen dicső, minő remek!
— De nincs, nincs, egy se remekebb,
Mint Betlehemnek jászola!

Fordult az év... Mily haladás!
Álíg kelt eszmét hajt a más.
S mi tegnap még sejtés, titok:
Holnap tudássá válni fog.
— De minden eszmény, gondolat
Mily meddő, változó s kevés,
A fényből gyöngö színförés —
Ha nem e jászolból fakadt!

Fordult az év... Egy új világ
Zeng új korszakról glóriát...
S mit szentül hittek századok:
Gyermek-mesévé változott.
S átok, szitok hull, gúny sebez...
— De az a dal oly ihlető,
S egész világ ma összejő
A pásztorok zengésihez...

Szent jászol! Üdv bölcsője te,
Váltságunknak dicső helye!
Fordulnak évek, ezredek,
Eszmék tért nyernek s vesztenek:
— A hitforrás, e tiszta ér
Mégis rajtad sugárzik át,
S hozzád az elfajult világ
Karácsonyestén visszatér!

Szent jászol! Légy hát üdvözölt!
Örökségévé tett a föld.
A hit szentéllévé avatott.
Mely nekünk Megváltót adott.
S a megváltott ember-sereg
Köréd im összegyűl s örül:
— Terjedjen hát köröskörül
Az örök béke s szeretet!

Párkányi Norbert.

A kanadai világkongresszus emlékei.

II.

AKONGRESSZUS működése másodsorban nyilvános ünnepélyek rendezésében nyilvánult. Ezekben Amerika gazdagsága, a franciák szellemessége és Kanadának páratlanul álló hitélete olyat vittek végbe, amelyhez fogható Európában nem lehet látni.

Az egész város föl van díszítve. Lobogók, jelvények, virágok, szőnyegek, lampionok, villanyoslámpák különféle színekben és alakban minden házon. Így tesznek a zsidók és protestánsok is. Miért, nem kútatom; de tény, hogy itt uralkodik a katholicizmus; ellene nyíltan nem lehet dolgozni. Az utcákon, melyeken a körmenet halad, egyik diadalkapu a másikat éri. A diadalkapuk között oszlopokon zászlók, szobrok, virágok, pálmák, füzérek. Minden oszlop, szobor, diadalkapu hófehér s este pazar villanyfényben uszik. Csak egy diadalkapu nem fehér, ez buzakalászokkal van borítva. Frumentum electorum van ráírva. A legtöbb diadalkapu hatalmas kupolás épület. A templomok díszítése mesés. A lélek mennyországban képzelet magát. Le kell térdelni...

Ezen kongresszusok első ünnepélyes miséje rendszeresen éjjélkor tartatik. A sulphicianusok Notre Dame-temploma, melyben az itteni becslés szerint 15.000 ember elfér s *ez mind oda lát a főoltárhoz*, már 11 órára megtelt. Csak keskeny sávot hagynak a templom hosszában, melyen a püspökök bevonultak. A misét Redwood újjeländi püspök végezte. Hatalmas, szakállas ember. Körülötte harminchat püspök a világ minden tájáról, a legkülönbélebb püspöki díszben; prelátusok és apátok még nagyobb számban. Mise alatt öt ciboriumból három püspök és két pap áldoztatta a férfiakat, legnagyobbbrészt urakat. — félórán keresztül. Áldoztatás alatt több nagy ciboriumot újból kellett megtölteni szentostyával. A mise alatt 8-an végezték a tömjénezést, 24 apródnak

öltözött ministráns gyermek forgolódott az oltár körül. 12 bihorba, 12 világoskék selyembe volt öltözve. Kivágott cipő, hosszú piros, illetve fehér harisnya volt a lábukon. Az arany- és ezüstsujtású bugyogó térden felül kezdődött. Az aransujtással díszített, rövid ujjú bő kabátjuk alól fehér selyem felsőruha tűnt elő. Finom szőke, vagy fekete paróka omlott le vállukra. Piros, illetve fehér selyem keztyű volt a kezükön. A 25-ik pedig a violaszin bársonyba, spanyol díszbe volt öltözve. Parókáján kék- és fehérszínű lapos kalap volt. Ez a püspök uszályát tartotta, mindig körülötte forgolódott, csókolni való kedvességgel. Mintha imádkozó kis kolibrik lennének. Lesütött szemmel, imára kulcsolt kézzel álltak, ültek vagy térdeltek, ahogy a szertartás következett. Sanctuskor tetőtől-talpig hófehérbe öltözött, fehér selyem cipőjű ministránsok jöttek elő párosával, gyertyákat tartva kezükben

Az első imaóra.

s azután szépen elhelyezkedtek. Mire ez megvolt, elhangzott a 800 tagú férfi- és gyermekkar utolsó hozsannája, a zuávok földre eresztették pus-kájukat, aki csak birta letérdelt a nagy templomban s ezüst hangú csen-getyű jelezte, hogy a királyok királya megjelent az Oltáriszentségben. Mikor mindenki megáldozott, akkor ezek az angyalfejú kis ministránsok térdeltek az oltár elé. Lehetetlen volt meghatottság nélkül nézni ezeknek áldozását s utána azt a buzgóságot, ahogy helyükre térdelve a hálaadást végezték. Hosszú szempillájuk összeölelkezett, mint lelkük az Úr Jézussal; magukba szálltak, mintha csak az ő kedves vendégükkel beszélgetnének. Tovább kellett időznöm e pontnál; eszembe jutott, hogy mi is apród-ruhába öltöztethetnők a gyermekeket, szent Imre apródjaivá tehetnők őket, hogy megtanulják zsenge kortól kezdve erényben követni példa-képüket. A kanadaiak fiatalon ragadják meg a fiúk lelkét. Tudják, hogy az ilyen válogatott fiatalság, nem fogja elfelejteni, hogy akkor volt leg-szebb, mikor áldozott s férfikorában is meg fogja becsülni e kegyelmet. Bárcsak mi is ilyen módon kandi-roznók édessé a magyar fiúk lelkét! $\frac{3}{4}$ 2-ré járt az idő, mikor a templomból távoztunk s az ott töltött 3 óra úgy múlt el, mintha $\frac{1}{2}$ óráig tartott volna.

A fiataltságot egész tömegében is szerepeltették a kongresszus alkal-mával. Díszfölvonulást rendeztek a pápai követ előtt. Erről elég csak annyit írnom, hogy Ruméau angersi püspök értesülése szerint 40.000 gyermek vonult el a kardinális előtt.

R. T.

(Folyt. köv.)

Karácsonyi történetek.

ALUZ DE ASTORGA spanyol ujságban ezeket olvassuk: A redemtorista atyák 1905-ben Spanyolország Manzeneda nevű községében szent missiót tartottak. Ennek már a fele elmúlt volt, de a népen alig volt valami megindultság észrevehető, kivéve az ártatlan gyermekeket, kik épületesen viselkedtek. Szokásos a missión Urunk ünnepélyes megkér-lelése az Oltáriszentségben, mely alatt a papság és a hívek a kitett Oltáriszentség előtt kérnek az Úr Jézustól bocsánatot, mindazon bántalmakért, melyekkel az ő isteni Szívét megsérteni szerencsétlenek voltunk. Mariscal atya tartotta itt az ünnepélyes szentbeszédet s ennek vége felé a kérélelési imát kezdette meg. Erre nagy zavar keletkezik, az egész hallgatóság föl-ágaskodik, hogy jobban láthasson valamit, ami az oltáron történik; de Mariscal atya a szószék magasáról hangosan kéri a híveket, hogy a meg-kérélelés alatt maradjanak térdelve, mire ismét ájtatos csönd áll be; csak egy két éves leánykának, Véga Eudoksiának csengő hangja zavarja meg a szent némaságot, ki is anyjának ismételtlen mondja: «Látni akarom a

Gyermekek! Látni akarom a Gyermekek!» Ezalatt a szónok a Szentírásból e szavakat idézi: «Egész nap kiterjesztettem kezeimet a hitetlen és ellenszegülő néphez.» Nemcsak a plébánia és szomszéd községek számos gyermekei, hanem felnőttek s ezek között maga a plébános, Rodriguez Péter is azt bizonyítják, hogy a Szentségtartóban, a szentostya helyén egy hét-nyolc évesnek látszó, kimondhatatlanul szép Gyermekek láttak, fehér ruhába öltözve, ki is kezecskéit a hithideg nép felé terjesztette és azt mintegy átölelni akarta. Egy leányka, Ariaz Lújza, e Gyermekek oldalán tátongó sebet látott, melyhez Ő jobb kezét szorította, mintha csak vérenek folyását akarta volna meggátolni. Maga a plébános ott térdelt az oltár előtt és kijelentette, hogy igenis jól látta az isteni Gyermekek, mintegy a szentostyából előjönni, ki is kezecskéit nemcsak a nép felé tárta, hanem keresztalakba is helyezte és isteni Szívét az oldalseben át is tisztán láttatta. A plébános e látottakat ünnepélyes eskü alatt is kész bebizonyítani. Midőn pedig ő az isteni szolgálat végeztével a szentostyát a Szentségmutatóból az áldoztatási kehelybe akarta visszatenni, úgy kezdett remégni, hogy a visszahelyezést nem volt képes végbevinni; a szentségbe tehát mintegy természetes élet száll, kiválik maga a Szentségmutatóból és az áldoztatási kehelybe merül.

Az isteni Gyermekeknek e rendkívüli megjelenése Manzeneda hivei között igen jó hatást gyakorolt, azok is megrendültek, kik a gyermek Jézust nem látták; a missió pedig nagyon szép eredményeket hozott létre, a hideg szívek is fölmelegedtek az isteni szeretet láttára, és a pár percnyi látomás a legékesszólóbb prédikáció. A missió bezárásának napján volt az ünnepélyes közös áldozás, mely is reggeli hat órától egészen fél-tízig tartott, és melyen az egész vidék résztvenni óhajtott azon templomban, hol a végtelenül édes isteni Gyermekek boldogító szeretetének és leereszkedésének alig néhány pillanatig tartó rendkívüli jeleit mutatta. Mi a rendes ugyanis a mi legszentebb hitünkben? Az, hogy mindentudó, mindenható és legszentebb Jézusomnak, az Isten egy Fiának higgyem okosan és rendületlenül, miszerint világalkotó szava által jött létre semmiől a teremtett minden, még az utolsó homokszemecske is és ugyanazon szava által jön létre az Oltáriszentség élő kenyere, isteni uramnak szent teste és vére, lelkem tápláléka, föltámadásom záloga, Istenem csodálatos szeretetének ezen a földön netovábbja, és melyhez az isteni szavak erejénél fogva a valódi, mennyei, örök élet van csatolva! Ha már most ez isteni hitemhez még rendkívüli, meglepő tények is csatlakoznak, nem dobom elég oktanul ezeket a sutba, nem bélyegzem öreg asszonyi beszédeknek, hanem hálatelt szívvel fogadom el isteni hitemnek örvendetes küljeleiül és az én örökké élő és uralkodó édes Jézusom csodálatos szeretetének, ha reám nézve nem is szükséges, de mindig vigasztaló, fölemelő

ezen zálogait. Ő mondotta csalhatatlan ajkaival: «Én veletek vagyok mindennap a világ végezetéig»; igenis velünk van Ő, az egyedüli Úr, a legfőbbesébb, miként azt a szentmisében a Gloria-imában hangoztatjuk; velünk van szegény, igazán szegény gyermekeivel, kik naponta az Ő földi és mennyei kenyerével táplálkozunk, és kik ludásunkat illetőleg is bizonybizony nagyon gyarlók vagyunk; azért kell is, hogy a mindenható Isten tőlünk gyermeki, alázatos hitet kívánjon. (Petit Messager.)

Indián világ

MAY KÁROLY regényeiben mohón olvastuk az indiánok történetét, ezúttal a mi indiánbarát lelkünk egy igaz történetet fog hallani az újvilág egy rézbőrű asszonyáról. Caruanát haldokló indián asszonyhoz hívták. Midőn a lakáshoz érkezett, tömve találta azt emberekkel, kik a beteg halálát várták. Bármennyire is erősítették a jelenlevők, hogy a beteg már nem tud beszélni, a missionárius kiküldötte őket a szobából, hogy a beteget meggyóntathassa. A pap jelenlétében a beteg mintegy új életre kelt és jó szent gyónást kívánt végezni. Az utolsó kenetet is föladta neki a missionárius, csak a szentáldozásban nem részesítette, minthogy nyelni már nem tudott.

Amint a páter távozni készült, hallja, hogy a beteg keservesen sír és sóhajtozik. Ennek okát kérdezte a betegtől, mire az így válaszolt:

— Azt akarod, fekete kabát (így hívják az indiánok a kath. papot), hogy úgy haljak meg, mint a kutya, az Úr Jézus szent teste nélkül?

Hogy őt megnyugtassa a páter, tréfásan így felelt:

— Ha a szentáldozásban akarsz részesülni, akkor holnap korán reggel a templomba kell jönnöd.

A páter azonban ismerte a beteg állapotát; az orvos kijelentette neki, hogy még az éjjel meg fog halni.

— Ah! — válaszolá az indián nő a páternek megvigasztalódva, ami annyit jelentett: Igen, eljövök!

Másnap reggel félhétkor P. Caruana az oltárhoz ment, hogy szentmisét mondjon. A szentáldozás idejekor a fráter, ki neki szolgált, a confiteort kezdte mondani. A pap kissé megfordult és odasúgta neki, hogy ma senki sem fog áldozni.

— De igen — felelé a fráter — egy indián asszony térdel az áldozópadnál.

Mennyire elsodálkozott a páter, midőn a Szentséggel kifordulva ott látja az indián asszonyt, kit tegnap az utolsó kenet szentségével ellátott!

A szentmise után az indián asszony bement a sekrestyébe, hogy köszönetet mondjon.

P. Caruana, ki még mindig alig hitt szemeinek, megkérdezte tőle, hogyan történt az, hogy eljött a templomba. Az pedig felelé:

— Hát nem parancsoltad-e meg nekem? En engedelmeskedtem és a jó Isten meggyógyított. Most pedig megyek dolgozni.

Csakugyan vállára vetette fejszóját és ment fát vágni. Nem volt-e ez élő hit?

A nagy rendelet

(Folytatás.)

A NEGYEDIK PONT a szentáldozásnak nem lényeges, de üdvösséges és igen ajánlatos föltételéről szól: az *előkészületről* és *hálaadásról*. Mennyi időt fordítsunk e két gyakorlatra?

A rendelet azt mondja:

«4. Minthogy az újszövetség szentségei, bár szentségi erejüknél fogva hatnak, annál nagyobb eredményt hoznak létre, minél gondosabb az előkészület, azért arról kell gondoskodni, hogy a szentáldozást buzgó előkészület előzze meg és megfelelő hálaadás kövesse kinek-kinek tehetsége, állapota és hivatala szerint.»

E pont is fontos tanítást tartalmaz, minthogy nemritkán az előkészület vagy hálaadásnál tapasztalt nehézségek, nevezetesen a kellő összeszedettség vagy idő hiánya okozzák, hogy lelkek, kiknek a szentségi Jézus kegyelmére igen nagy szükségük volna, a szentáldozástól tartózkodnak. Mások pedig, noha volna bőséges érkezésük, lekicsinyelve e két lelki ténykedés fontosságát, gyakran minden készület nélkül járulnak az Úr asztalához, vagy ami még kárhozatosabb, az oltártól egyenest az utcára sietnek, minden további ájtatos gondolat vagy istenes érzelem nélkül. Ez rendszerint azoknál fordul elő, akik ritkán áldoznak s leggyakrabban a husvétii áldozóknál.

Mit kíván tehát a rendelet erre vonatkozólag?

Azt mondja először is, hogy az újszövetség szentségei szentségi erejüknél fogva hatnak (ex opere operato) azaz pusztán a szentség érvényes vétele folytán annak sajátos erejében és kegyelmében részesülünk, függetlenül minden további közreműködésünktől. Ami az Oltáriszentségre vonatkoztatva annyit jelent, hogy ha méltóképp, azaz a kegyelem állapotában és jószándékkal áldozunk, a megszentelő malasztban gyarapodunk, még ha nem is készülünk elő különös módon s nem is végzünk hosszabb hálaadást.

Mindazonáltal — mondja tovább a rendelet — e szentségek s főkép a legméltóságosabb Oltáriszentség annál bővebb áldás s annál hatásosabb kegyelmek kútforrásai, minél gondosabban készülünk elő azok vételére s minél buzgóbb szívvel hálálkodunk értök.

Tehát fontos, kegyelmek nélkül szükölködő lelkünk gyarapodására fölülte fontos, hogy ne járuljunk egészen gondatlanul s minden előkészület nélkül, főleg huzamosabb ideig a szentáldozáshoz, s ne hanyagoljuk el a hálaadást.

De mit tegyünk, ha nem marad időnk se egyikre, se másikra?

Megmondja a rendelet s pedig világos szavakkal.

Az előkészület és hálaadás igazodjék «kinék-kinék tehetsége, állapota és hivatala szerint.»

Más szóval, ha a legjobb akarattal sem találsz időt, hogy nyugodtan előkészülj vagy a Szentség vétele után azonnal távozni vagy kénytelen: ne hanyagold el ez okból a szentáldozást.

Készülj elő úgy, ahogy tudsz munkáid, foglalkozásaid közt, az úton, míg rád kerül a sor, a hálaadást pedig szintén végezd úgy, amint körülményeid engedik; az Úr szeretetének bőségével pótolni fogja, amit kötelességből elmulasztottál.

De Sonis tábornokról olvassuk, hogy tisztikarának egy részével még a háború idején is, amikor csak tehetette, megáldozott. Sok ideje természetesen a hálaadásra nem maradt. Mit tett tehát? «Ha előrsi szolgálatban járva — írja az osztrák-olasz háború idejéből (1859.) — kora reggel valami faluba vagy városkába érünk s templomra bukkanunk, hamar odakeretjük a papot s megáldozunk. Aztán sietve lóra kapunk újra — mert hiszen időnkkel nem rendelkezhetünk — s a nyeregben végezzük a hálaadást.» (Baugha: Jellemrajzok. 311. old.)

Mennyire kedves volt e katonás hálaadás az édes Üdvözítőnek, mutatja a kegyelmek bősége, mellyel e hős lelket elárasztotta. A katonahivatás veszedelmei közt is valósággal szent életet élt.

(Folyt. köv.)

Klett István S. J.

MINDENEM!

Fény a sötét éjben,	Lelkem boldogsága,	Oltár szent Csodája!
Nap a tiszta égen,	Szívem szép világa,	Lelkek Életfája
Társ az élet útján,	Édes üdvösségem,	Élő, tiszta Szentség,
Övszer a veszélyben,	Éltem mennyországa,	Kegyelmek tárháza.

Gyűjts lángot szivemben, S engedj mennybe jutnom
Égess el egészen. Én jézusom, Amen.

Ádoratrix.

Ujszülöttek a szentmisén.

PLÉBÁNIÁM elfoglalásakor sokat kellett küzdenem, míg rávehettem a jó szülőket, hogy gyermekeiket reggel, a *szentmise előtt* kereszteltessék meg. Így a kis gyermekkel a keresztszülő mindjárt misét is hallgathat s a szentségi Jézusnak bizonyára igen nagy öröme telik az angyaltszta léleknek jelenlétében. Náluk szegénykéknél a keresztelői tor volt a földolag, azért eleinte csak délután jöttek keresztelőre. Most már ez az eset sohasem fordul elő, pedig plébániám 12 (mondj tizenkét) faluból áll.

Valamit e szentmishallgatáshoz legyen szabad megjegyezniem.

Én szentül meg vagyok győződve, hogy az a kis újszülött — angyaltszta lélekkel — jobban látja az Oltáriszentségbe rejtőzött édes Jézust, semmint arról nekünk fogalmunk van. Miért fosztanánk tehát meg az újszülöttet az édes Jézus látásától s a szentségi Úr Jézust a tiszta lélek jelenlététől.

Necsak a plébánosok, de az Oltáriszentség buzgó tisztelői, a *hívek* is köveszenek el minden elkövethető, hogy a keresztszülő az újszülöttel, később az édesanya a bemutatáskor (avatás) gyermekével szentmisét hallgasson.

Még valamit.

Accipe salem sapientiae!... Vedd a bölcsesség savát! Milyen szép volna, ha a keresztelés szertartásának végén ezt is mondhatnánk az újszülöttnak: *Accipe Sanguinem Domini nostri Jesu Christi!* Vedd az Úr vérét! Milyen szép dolog volna ez a legszebb első áldozás s Öszentsége ezt bizonyára meg is fogja engedni, csak kérjük. Akkor egészen megújulna a világ, mint az őskeresztény századokban.

Karácsonyév.

Rákóczi városában

Mária Terézia korabeli kassai Oltáregyesület.

A HAZAI szentségi társulatok történetében négy korszakot különböztethetünk meg. Az első korszakban helyi jellegű *Corpus Christi-társulatokat* találunk, melyek többnyire a céhekkel állnak vonatkozásban. A sort megnyitja az *egri* társulat, melyet 1386-ban alapított Kanizsai János egri püspök.* Az eddigi adatok 13 illetően társulatról szólnak. Működésüknek a reformáció terjedése, meg a törökök előnyomulása vetett véget.

A második korszakban a társulatok már kivetkőznek helyi jellegűből; a kereszténység fővárosából kiindulólág ország-világra szóló szervezettel bírnak. Egyebek közt 1538 körül létrejő Rómában az *Úr testének társulata*, mely idővel elterjed mindenfelé. Nálunk az első ilyenmő társulat tudomásunk szerint a *soproni*, melyről adatunk vagy on már 1636-ból. Az Úr testének társulata mellett idővel tért hódít az *Örökimádás-társulat* is, mígnem a virágzó társulati életet megdermeszti, majd nagyrészt tisztára tönkreteszti a jozefinizmus szele.

Hosszas szünet után az *Oltáregyesület* terjedésével indul meg a harmadik korszak. Hazánkban 1859-ben alakultak meg az első oltáregyletek. Mellettük egyéb szentségi társulatok is működnek; így helyenként az *engesztelő szentáldozás szövetsége*, meg a papok szentségimádó szövetségei (Eucharistia-társulat) s a magyarországi papi imaegyesület.

A negyedik korszak napjainkban alakul ki a gyakori szentáldozás jegyében. A *gyakori szentáldozás ligája* azonban még úgyszólván a jövő zenéje. Lelkes agitációnak kell még megelőznie a szervezés munkáját.

A *kassai* Oltáregyesület, melyet ezúttal ismertetni szándékozom, a második korszakba tartozik.** Szervezete után ítélve Úr teste-társulat lehetett, bár hivatalos elnevezése más volt, tudnillik: «az Oltáriszentség társulata» (Archi-Congregatio Sanctissimi Altaris Sacramenti). A társulatot Karlay Ferenc egri kanonok, kassai plébános alapította. Ünnepeles megnyitása 1758. június 24-én ment végbe a kassai Erzsébet-dómban, fényes pompa kíséretében. A földiszíftett székesegyház közepén erre az alkalomra stallumokat állítottak föl, hol is a papság meg a Kiski-szeminarium ifjú levitái foglaltak helyet. Az ünnepségre csak úgy özönlöttek a város lakói, élükön a város előkelőségei. Kilenc órakor kezdődött az ünnepség; magyar és német nyelven tették közhírré az Oltáregyesület hivatalos megalakulását. Az akkori szokáshoz képest dobpergés meg trombitaharsogás, továbbá a

* Batthyány: Leges Eccl. Claudiopoli 1827. T. III. pg. 281.

** A kassai O. E.-re vonatkozó adatokat főt. Dragóner Béla paloncai plébános ír bocsátotta rendelkezésemre. Háálás köszönet érte!

városban állomásozó Pálffy Lipót-ezred kivezényelt legénységének dísz-tüze emelte az ünnepi hangulatot. A megnyitó ünnepségre már a társulat költségén szereztetett be egy kisebbfajta mennyezeternyő meg két remek kivitelű templomi zászló, továbbá egynémely egyházi szerelvény. Az egyik zászló feketeszínű volt, másika pedig piros; utóbbi a legtinomabb

A kassai Szent Erzsébet székesegyház.

anyagból készült, gazdag aranyozással, a rajtlévő kép tűfestéssel himezve. (Érdemes volna utánajárni, vajjon az említett tárgyak megvannak-e még a kassai dóm leltárában.)

A társulat első tisztikara következő összeállítással alakult meg. A társulat fővédnöke lett Barkóczy Ferenc gróf, egri püspök, ki lelke volt az egri Oltáregyesületnek is. Rektor: Csáky Antal gróf, Abauj vármegye

főispánja. Vicerektor: Sauberer András jászói prépost. A társulat legfőbb igazgatását — az anyagiakat illetőleg — Kassa város tanácsa vállalta magára. A tulajdonképeni elnök (Praeses) azonban a kezdeményező város plébános, Karlay Ferenc kanonok volt.

A társulat zavartalanul működött egészen 1782-ig, midőn a jozefinizmus hullámai elsöpörték ezt a társulatot is, miként a hitbuzgalmi egyleteket egyáltalában. Midőn a mult század hatvanas éveiben az oltáregyesületi eszme nálunk is mindjobban gyökeret vert, kísérletet tettek a régi kassai Oltáregyesület fölélesztésére is. Új tagokat is vettek föl 1868., 1875., 1876., 1878. években. Mindazonáltal elmondhatjuk, hogy ma már csak emléke él a régi kassai Oltáregyesületnek. Emlékét fönn tartják az egyletnek ráánkmaradt albuma s az elvéve található fölvételi cédulák; mindakettő a társulat alapítása évéből, 1758-ból.

Szent Mihály kápolna Kassán.

Az egyleti albumról részletesebben is meg kell emlékeznünk. A díszesen kiállított album misekönyvalakú. Elején pergamentlapokon a társulat notabilitásainak tagbejegyzései, majd számos üres levél után a 31—55. lapokon következnek a többi tagok nevei. Az albumnak fődiszét képezik a pergamentre festett műlapok, a társulati nagyjainak képeivel, címereivel, jelmondataival s eredeti kéz aláírásaival. A notabilitások sorában találjuk a következő tagokat: 1. Barkóczy Ferenc gróf, egri püspök. 2. Csáky Antal gróf és neje Berényi Anna Mária. 3. Báró Engelhard Kristóf generális, kassai parancsnok stb., nejével egyetemben. 4. Kassa város tanácsa; föltüntetve a városi cimert. 5. Karlay Ferenc plébános: imádkozó helyzetben ábrázolva. 6. Sauberer András. 7. Károlyi Anna. 8. Báró Vécsey József szepességi kamarai tanácsos és neje, Berényi Terézia. 9. Schnellinger János Ferenc kassai hadi prefektus és neje, Dubovna Mária Johanna.

A társulati fölvételi cédulákat fametszetű eucharisztikus kép díszíti. Tótnyelvű példányát az oltáregyesületi jubileum alkalmával Dragóner Béla plébános úr juttatta el a szerkesztőséghez.

Rákóczi városa, a kassai vértanúk városa, mindenha előljárt az Oltáriszentség különös tiszteletében. A kassai szentségi csoda kegytemplommá

avatta szent Erzsébet ősi egyházát. A XV. század elejétől fogva tömegesen zarándokolnak a hívek a kassai szent vérhez. Századok multával, 1758-ban pedig az Oltáriszentség fokozottabb tisztelete céljából oltáregyesületbe tömörülnek Kassa lakói. Vallásos buzgalmuknak kiváló jele, hogy akkortájt már egy hasonlócélú egyesület, Jézus Szívének társulata, is működött a városban. Ez utóbbi társulat szintén Barkóczy püspök védőszárnya alatt jött létre a kassai Orsolya-szüzek templomában, még 1747-ben.

Timár Kálmán.

A LILIOMOS GYERMEK

Mikor az ég heve hervaszt minden ágat,
Széles vidékeken kifj a gyepek nedve:
Isten kis házában e dísz honnan támad?
Honnan van ez ezer üde virág szedve?

... Szakadt a mennykő, őrjöngött a zápor...
Borzasztó idő járt, zúgott napok óta
Isten oltárára széppéjéből-javából
Ki hoz most liljomot, hogyan kerül oda?

Hegyl liljomot — ami messze terem,
Uad lakta bérczeken, rengetegek fölött...
Ki hozhat ilyenkor üdét szüntelen,
Hogy az Úr lakása ily díszbe öltözött?

Körül van övezve az oltár közepe;
Hol a szent kenyér van, liljomok csüngnek
Rajtuk még a hozó csókos lebelete,
S a kezek fogása itt-ott alig hűl meg...

Im, mégis virágot ölel egy leányka,*
S imbolyog vidáman az oltárhoz elé,
Hátán fűzi, rakja ide-oda állva...
Fűzie-rakta s közben imáját rebegé:

„Hozom, egyre hozom, mi kedvest hozhatok...
Portepte lakásod mint díszítem neked?
Ki értünk vagy itt benn ilyen elhagyatott,
Gyönyörködjél, ne und köztünk az életet.»

Hirtelen gyermek-hang sügja-bügja halkán
Ilyenkor oly kedves, derűs az orcája...
„Még az ide illőt tova el-elhagytam...
Mindjárt jövök vissza, elmegyek utánna.»

— Bücsuzik a gyermek s elmegy járt újfára,
Siet hegyen-völgyön lankadatlan kedvvel...
Magas sziklakat mász, sebet kap a lába
De megy, mert az Isten liljomot kedvel.

... Hajlott a nap és ő virágot fűz újra,
Kötözgeti hosszan forró, lázas kézzel,
Sebes lélekzettel szirmát összefűjja
S szól maga magához: «Ej már mennyit késel!»

Biztatja jó magát. Hiába, nem halad;
Reszkető kezei rongják a virágot;
Elhervadnak azok már a csókja alatt
S úgy hullnak a földre — s ő sem soká áll ott.

Hull alá a virág szerzetét a földre,
Szirmai hervadtak, összetört a szára...
Ráterül a lányka — kebelével fődve —
Szórja lázas csókját az oltár talpára.

Hután ápolják gyógyító, jó kezek,
Hídeg verejtéket törölgetik elébb...
És amikor látják, hogy dolguk elveszett:
Gondosan fődvágják a leányka erét.

Hull a szép piros vér, a föld möhén issza
S rá múlik a nagy láz, éledez a lányka,
Régi élénk kedvét egyre nyeri vissza.
De mi ez? virág kél mind a vér nyomába.

— Ual, hová hullott cseppenként a vére,
Magsarjadott a föld s liljomot termett...
És volt dísz az oltár szentelt közepére,
Míg újra hozhatott a liljomos gyermek.

* «Jézusról nevezett» boldog Mariannát kortársai «mitői liljom»-nak nevezték, mert egy érvágása alkalmával az ő véréből liljom nőtt — így tüntetvén ki az Oltáriszentség az ő imá-dóját.

Éjféli mise Newyorkban.

A mult év emlékeiből.

LEHULLOTT Newyorkban is az első hó. Hideg van, akár csak télen szokott lenni az óhazában. És emlékeink elszállnak a kicsinyke faluba, az édes otthonba. Különösen most, ahogy a szent ünnepek elkövetkeztek. Az amerikai katolikus magyarság igaz szívvel ünnepelt. Bizonyoságot tett édes hazájából, Mária országából hozott vallásosságáról. Szent karácsony napján az a szokás Amerikában, hogy a hívek papjuknak a szentmise alatt levélborítékba teszik ajándékaikat, kifejezni akarván ezzel azt, hogy papjuknak egész éven át tartó nehéz, néha emberfölötti munkáját nem tudván megjutalmazni, szeretetükön kívül mással, egy kis ajándékokskával róják le mégis hálájukat.

A newyorki Szent-István magyar templom hívei is lerótták szeretetük jelét akkor, amikor közel ezer koronát adományoztak a karácsonyi offerában, amit viszont a plébános nem fogadott el, hanem ezen összeget a templom céljaira adta. Adományról lévén szó, ugyancsak fényes jelét adta a newyorki katolikus magyarság vallásosságának a templomi bazár alkalmával, a négy vasárnapon tartott templomi bazár egyezer dollárt, azaz ötezer koronát jövedelmezett a hitközségnek.

Williams, az új bevándorlási főbiztos százezer magyar bevándorlót jószolt a jövő évre. Mi lesz otthon, ha százezer dolgos, munkáskéz idekint fog a gyárak zakatoló gépei és a bányák tárnáiban dolgozni? És tényleg így áll a dolog, máris ezer és ezer ember jön ki az óhazából s az olasz kivándorlás után következik a magyar. Idekint minden másképen van. Idekint pártfogolnak bennünket. Ime a newyorki érsek egyik gyönyörű cselekedete. Soha és sehol Amerikában, főleg pedig Newyorkban karácsonykor éjféli misét mondani egy templomban sem szabad. Ez idén megengedte Farley newyorki érsek, hogy a magyar és a negyedik utcában lévő Szent-Erzsébet tót templomban szabad legyen éjféli misét mondani, tekintve, hogy népünknel ez régi szokás és soha rendetlenkedést nem követtek el.

Hogy pedig megérdemelték ezen kitüntetést a magyarok, mi sem mutatja jobban, mint az, hogy éjféli misén a perselypénz a Szent-István magyar templomban százhatvanhárom dollár volt, tehát nyolcszázötvenegy korona s valószínűleg a tótok sem igen maradtak hátrább, ámbár Newyorkban sokkal kevesebb a tót, mint a magyar s a templomuk is fele olyan nagy, mint a magyar katolikusoké, hozzá a magyaroknak egyszerre két éjféli miséjük volt a templomban, amelyet Kovács Lajos plébános és a teremben, melyet Szilágyi Oszkár káplán mondott.

Amilyen nehezen lehetett betörni a magyar népet az amerikai szo-

kásokba, épen olyan kellemesen említik a magyar lelkipásztorok, hogy népünk pár év alatt olyan jó, áldozatkész, paptisztelő lesz, mint soha odahaza, ennek oka részben lelkiatyáink végtelen jóságos, okos lelkipásztorokodása, részben a jó példa, amit népünk az irektől, németektől és lenyel katholikusoktól lát.

Az Oltáriszentség evangéliuma.

ACHTERMANN Vilmost, a jeles szobrászt (1799—1884.), 1853-ban meglátogatta a porosz trónörökös római műtermében. Az öreg mester személyesen is akarta megköszönni a trónörökös leereszkedését, elindult annak lakására. A trónörökös épen az időben sétakocsizást tett. A művész visszatért, útközben azonban szembe jött vele a trónörökös kocsija; a trónörökös megállíttatta a lovakat s beszédbe ereszkedett a művésszel. Ép a legjavában beszélgetnek, amikor mellettük elhaladt egy pap a legmértékesebb Oltáriszentséggel. Achtermann rögtön abbahagyta a társalgást, letérdelt az utca kövezetére, hogy hódoljon a királyok királyának. A trónörökös néma szemtanúja volt a jelenetnek s nyugodtan bevárta, míg a művész fölkel s tovább folytatta a beszélgetést.

Hasonló. Mexikóban még a XVIII. században virágzott egy egyesület «Isten fuvarosai» címen. Az egyesület célja volt a Legszenetebbet vivő papot elvinni a beteghez. Tagjai többnyire az illető város előkelői voltak. Egy külön épületben készenlétben állottak aranyozott szerszámmal ellátott lovak szép diszes hintóba befogva. Ha beteghez kellett menni, az illető városrész templomán haranggal jelt adtak. Minden templomnak más és más volt a jelzése. Ahogy a tagok meghallották a jelzést, rögtön a készenlétben álló fogathoz siettek s aki elsőnek odaért, felült a kocsira s elhajtattott az illető templomhoz. Felvette a papot s elvitte őt a beteghez, lett légyen az a legszegényebb kunyhó lakója is.

Őseink buzgósága.

ABBAN az időben, mikor Mária Terézia magyar huszárai a berlini trónbársonyán verték ki pipájukat s győzelmeik emlékére a huszárok mentéikből miseruhákat csináltak, a lovagias magyar nemzet nemcsak királynőjéért adott vért és életet, de menyeyi királyáért, Jézus Krisztusért is. Ő neki is voltak testőrei, kik híresek lettek tetteikkel. Egy régi magyar szentségi szónokról jegyezte föl a történelem a következőket:

Pater Balogh Bernárd, szent Ferencrendi szerzetes. Született Szom-

bathelyen 1742-ben; beöltözött 1764-ben; miséspappá lett 1767-ben. Társai bizalma 1791-ben tartományi főnökké emelte őt. Tartományi főnöksége letelte után írta meg egyik legnagyobb munkáját, amelynek címe:

«Eledel és áldozat, azaz: a kenyér és bor külső színei alatt elrejtett Úr Krisztusnak valóságos tulajdon eleven szent testének és vérének szentségéről és a szent misebeli áldozatról a vasárnapi evangéliumok szerint két esztendőkre szolgáló prédikációk, melyeket több könyvekből összeszedett és elkészített Pater Balogh Bernárd, Szerafikus szent Ferenc rendén lévő Boldog Asszony Magyarországi szorosabb rendbeli Provintziájának volt Provintziálisa».

Két esztendőre szólnak e beszédek, kéziratban (4° 2288 lap) maradtak meg; a kéziratot a pozsonyszentantali Ferences-zárda könyvtárában őrzik. Az első rész szól a legméltóságosabb Oltáriszentségről mint eledelről, a másik rész pedig mint áldozatról.

P. Balogh meghalt 1818. február 27.

Szentáldozás a forradalomban.

FRANCIAORSZÁGBAN véres forradalom dühöngött 1796-ban. A lázadók dühe főleg a papok ellen irányult. Amint papra akadtak, örvöngve kiáltozták: «A lámpakaróra vele!» Néhány pillanat múlva a szerencsétlen áldozat a lámpaoszlopon függött. A hősrököző papok azonban a nagy életveszély dacára is százával maradtak vissza Franciaországban s a szentségeket a betegek és ártatlanul szenvedő foglyok között kiszolgáltatták.

A Bastille nevű börtönben voltak a halálraítéltek. A rémes időszak alatt egy pék látogatott el reggelenként e borzalmas helyre, fehér kötényben, péksapkában, karján nagy kosárral, mely tele volt péksüteményekkel. Egy hatéves gyermek volt állandó kísérője. Az örök mindkettőt akadály nélkül engedték be. Mikor a pék a közös terembe jutott, süteményeit sorra kínálta. Amint azonban az ör távozott, keresztet vetett, és ha valamely fogoly közeledett s hasonlóképp jelezte, hogy keresztény, a pék ezt súgta oda neki: «Barátom, én pap vagyok, most meggyónhatsz.» A fogoly letérdelt a kosár mellett, mintha annak tartalmát vizsgálgatná; a pék hozzáhajolt, meghallgatta gyónását és föloldozta. Majd levette a gyermek nyakából a kis szelencét, kivett belőle egy szentostyát és a foglyot megáldozta. Folytonos életveszély között, napról-napra belátogatott a pék a kis gyermekkel, aki később Észak-Amerikában Vincennes első püspöke lett.

Ama borzalmas idők elmúltak. Mi a legkisebb veszély nélkül vehetjük magunkhoz az Úr Jézus szent testét. S mégis mily sokan elmulasztják ezt, vagy csak nagyritkán szánják rá magukat. Ha az a pap életét kockáztatta, hogy embertársait vigasztalja, mily szégyen reánk nézve, hogy gyakran csupán emberi tekintetből nem áldozunk...

Vállay S. J.

Jézus szenvedésének története.

Jézus mennyei Atyja akaratának hódolva a poharat elfogadja.

Atyám, ha e pohár el nem mulhatik anélkül, hogy megigyam, legyen a te akaratod.¹

Atyám, tudom, tudom szent elhatározásodat, melyet az igazság ítélőszékén aláírtál, kezdedben ítéletem, ismerem tartalmát: *A könyvben főleg az van írva, hogy a te akaratod teljesítsem.²*

De Atyám, én jó mennyei Atyám, nemcsak a kegyelem, de isteni természetem kapcsán, tudod, hogy szeretlek s azt is tudom, hogy Te szeretsz engem. Magad mondottad: *Ez az én kedves fiam.³* Ha tehát szeretsz engem, légy irgalommat irántam, távozzék el tőlem e pohár. Elégedjék meg isteni felséged azzal, hogy istállóban születtem, hol pólýába takartak s jászolba fektettek. Ha könyeimet akarod, eleget sírtam Jeruzsálem fölött. Ha véretem: ezt is hullattam már nyolc nappal születésem után. Ha fáradásaim engesztelnének ki: *Szegény vagyok s megterhelt ifjúságomtól fogva.⁴* Ha szívem mély bánata s szomorúsága, lásd: *Szomorú az én lelkem halálig.*

Muljék el hát tőlem e pohár...!

Szerelmes fiadhoz vajjon illenek-e a láncok, az arculcsapások, a megkoszorúzás, a töviskoszorú, a szegek s a kereszt? Elnézheted-e fiadat a Golgota ormán függni ég és föld között, tetőtől-talpig ruhátlanul vagy gyalázzal elborítva, megtépve, vérrel bemocskolva, mintha az emberiség utolsója lenne.

Vajjon eltűrheted-e, hogy így haljon meg?

Megrendül a lelkem... Atyám, szabadíts meg ez órától...⁵

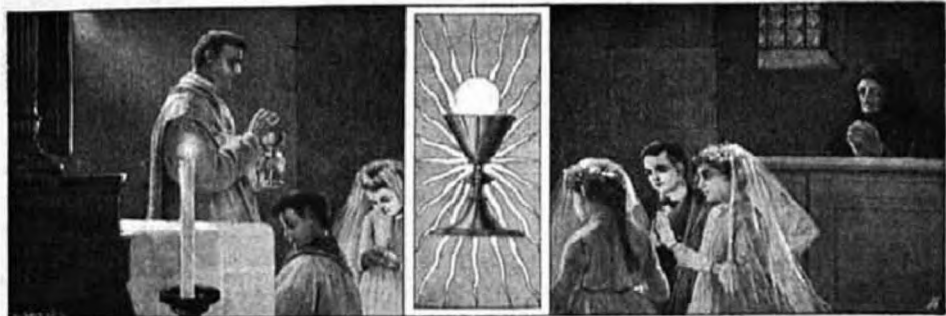
És mégis azt mondom: *Mindazáltal ne az én akaratom legyen, hanem a tied.⁶ Ez a szerelmesnek szava.⁷*

Jézus szavaiban kettős érzés rezeg: egyrészt a félelem reszket bennük, másrészt szeretet sugárik ki belőlük. Muljék el tőlem e pohár: ezt a félelem sugalja. Mindazáltal ne az én akaratom legyen még: ezt meg a szeretet leheli. Az előbbi óhaj a romlatag testnek, a betegnek fohásza; az utóbbi a lelkek orvosának gyógyító balzsama. A félelem eltolja magától a keserű poharat, az irántunk való szeretet kinyújtja kezét érte. Borzadása a kinoktól azt sugalja neki, hogy a poharat kiöntse, értünk való forró szerelme azt, hogy érte kiürítse. A félelem így zokog: *Nem iszom e szőlő termésétől.⁸* A szeretet epedve kiált föl: *Adj nekem innom!⁹* Iszom addig, míg csak egészen elfogyasztva elmondhatom: *Beteljesedett!...*

Lukácsy István.

¹ Máté 26, 42. ² Zsolt. 39, 8. ³ Máté 3, 17. ⁴ Zsolt. 87, 16. ⁵ Ján. 12, 27.

⁶ Máté, 26. ⁷ Én. é. 2, 8. ⁸ Márk 14, 25. ⁹ Ján. 14, 10.

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR.

Jöjj, Uram Jézus!

QIDŐN Reviczky Aladárnak egyik klasszikus munkáját lapunk hasábjain ismertettük, azon eszmét pendfítettük meg, hogy egy imakönyvnek kell jönnie, mely az igazi Úrjövetet a gyakori áldozásnak imában, tettekben megnyilatkozó virágkorát elő fogja készíteni. Az Úrjövet itt van, az idők teljessége elérkezett. Jöjj, Uram Jézus! Ez a címe annak az imakönyvnek, mely valóban egy hő vágyat fejez ki az Úrjövet után. Hiszen nemcsak az apostolok, dr. Szyllaba Emil és Reviczky Aladár, hanem a közönség lelke van már telve a vággyal. Jöjj, Uram Jézus! Mindenki érzi, hogy gyakrabban kell találkozniok a katolikusoknak, gyakrabban kell áldozniok s az áldozásban egyesülniök. Mindenki tudja, még a gyermek is, hogy az áldozás nélkül nem megyünk semmire. Már a gyermek szívébe is behatolt, az ő lelkében is megfogamzott a vágy. Jöjj, Uram Jézus! És Jézus a gyermekek szájából alkotott magának dicséretet. A gyermekvilág tavasza, üde varázsa nyilatkozik meg e könyvben. Jézus beszél s a gyermek Ő vele. Párbeszéd, csupa lüktető erő, csupa mozgalom. Párbeszédalakjában írták meg a szerzők a könyvet; a gyermek érzi, hogy nem üres falaknak beszél a templomban, de Jézus foglalkozik vele, érdeklődik iránta. Gyakran áldozófiúk és leányok imakönyve, ez a mű másik címe, korszerű munka, mely X. Pius pápa könyvtárának legszebb disze lesz; hisz az ő eszméi, az ő imái visszhangzanak benne; amit a pápa rendelete mond, azt ez az imakönyv végre fogja hajtani. Nem kínálhatunk szebb karácsonyi ajándékot, mint e könyvet; ez nemcsak imakönyv, de a keresztény nevelés leghathatósabb módszerének kézikönyve. Izléses kötésben, szűz Máriát a kis Jézussal ábrázoló címképpel közel 500 oldalon beszél e könyv mesteri nyelven, mint lapunkban a Gyermekvilág és a

Gyakori szentáldozás rovatának vezetőitől megszokta a magyar olvasóközönség. Napi imák, miseimádságok, gyónási, áldozási ájtatosság, közös áldozás, harmincegy áldozási ájtatosság a hónap minden egyes napjára, majd hét ájtatosság a hét napjaira, utóbb tizenkét szentségi ájtatosság minden hó első péntekére, Jézus, Mária, szent József tiszteletére. Betegség, halál, szentségimádság ezek azon főpontok, melyek e sikerült kézikönyvben található. Énekeket és kisebb utasításokat is talál benne a gyermek, hogy úgy nevezzük: ez egy kincses kalendárium, melyben mindaz megvan, mit a XX. század gyermekének Jézusról tudni és Jézusért tenni kell! M. L.

Keresztények fel!

Föl az égbe! Az égbe föl!

I. Hogyan? Hogyan a mennybe? Kívánczol oda? — Járulj gyakran a szentségekhez! — Áldozál gyakrabban, sőt naponkint is!

II. Miért? Ki kívánja azt? — 1. A mi Urunk Jézus Krisztus. «Aki eszi az én testemet, ... örökké él.» — 2. A szentatya, X. Pius pápa. — Tehát az egyház mondja Jézus Krisztus nevében: «Minden hívő, gazdag és szegény, tudós és nem tudós, férfiak és nők, házasok és nem házasok, öregek, fiatalok, ifjak és leányok, sőt a gyermekek is, — kezdve az első áldozástól — mind-mind hivatalosak, hogy gyakran, sőt mindennap áldozzanak.» 3. A szentek mondják és kívánják szent Ágoston szavaival: «Te naponkint vétkezel, azaz mindennap, tehát áldozál is mindennap.»

4. A te saját hasznod kívánja azt; kiváltképen a te nagy lelki hasznod. Ha még oly sok fáradságodba kerül is, lelkedet, a halhatatlan lelket, meg kell mentened! A gyakori, a naponkinti áldozás pedig a legfontosabb, a legcélszerűbb, a legnagyobb, a legbiztosabb eszköz, hogy lelkedet minden büntől tisztán és szeplőtelenül megőrizzed, hogy keresztény hitedet, hogy keresztény erkölcsöidet érintetlenül megtartsad. Ez a gyakori áldozásnak legszebb és rád nézve leghasznosabb gyümölcse.

5. Ezt kívánja tőled a te ideigvaló, földi hasznod is: Béke és egyetértés a családban, szerencse és siker vállalataidban, gyermekeid nevelése és annak eredményes volta, — ez mind gyümölcse a gyakori, naponkinti szentáldozásnak. Mert mindez Isten áldásától függ, akit te a szentáldozásban szived hajlékába befogadsz, akivel te oly szorosban egyesülsz: már hogyne kapnál meg mindent, amit te nála, szived Istenénél keresel. Ő a te barátod, a te utitársad, mindened... Istened!

III. És honnan tudhatom ezt? A mindennapi tapasztalás oktat erre mindenkit.

IV. Tehát hányszor is? Minden hónapban, minden héten, minden nap, — még egyszer mondom: naponkint. Krisztus Urunk, a szentatya, a

tridenti zsinat folyton ismétlik, minden lehető módon sürgetik: «Ahányszor a szentmisénél jelen vagy... naponként egyszer áldozhatol is!»

V. Nem tűzés-e ez? Hát te talán okosabb akarsz lenni, mint a szentek, akik tapasztalásból tudják mindezt; fölvilágosodottabb akarsz lenni és nagyobb hittudós, mint a pápa és az egész egyház, sőt mint Jézus Krisztus maga? — Rajta tehát! Áldozál csak naponként is és terjeszd a naponkénti szentáldozás szokását, ezzel önmagadnak és felebarátodnak rendkívül hasznára leszel és a legnagyobb jótéteményt cselekszed meg önmagad- és felebarátodnak.

Drebítka Ferenc S. J.

(Folyt. köv.)

Az áldozati kenyér készítése.

SZENT VENCEL, cseh király († 936.) a szentmise iránt oly nagy tisztelettel viseltetett, hogy mindig ő maga készítette elő a szükséges kenyeret és bort a legfőbbesébb áldozat bemutatásához.

Ünnepies és megható módon készítették elő a kenyeret, amely a szentmisében majd az Úr testévé lesz, a Clugny-i bencés-kongregáció kolostoraiban. Ima és zsoltár éneklése közben vetették a búzát s hasonló módon aratták le az érett gabonát. Szemes és szeges gonddal válogatták ki a búzaszemeket? Majd kizárólag csak erre a célra szánt zsákban vitte a búzát a malomba egy laikus testvér, aki a jámborságban kitűnt. A malomkövet elsőben is megmosták, majd az őrlő testvér albába öltözködött. A lisztet hasonló gondos munkával kezelték. Előbb jól megmosott szitán szitálták át a lisztet s a többi albákba öltözött áldozópapok vagy pedig szerpapok végezték el.

Látogatóba ment édesanyjával a kilencéves Józsi egy apácázárdába. A főnöknőt keresték, aki épen ostyákat vágott ki. Odavezették őket. A kis fiú komolyan összedetten nézi a főnöknő munkáját. Majd nagy tisztelettel nyúl egy nagyobb ostya után, újjai közé fogja, megcsókolja nagy tisztelettel s mosolygó arccal, akárcsak egy angyal újból visszateszi.

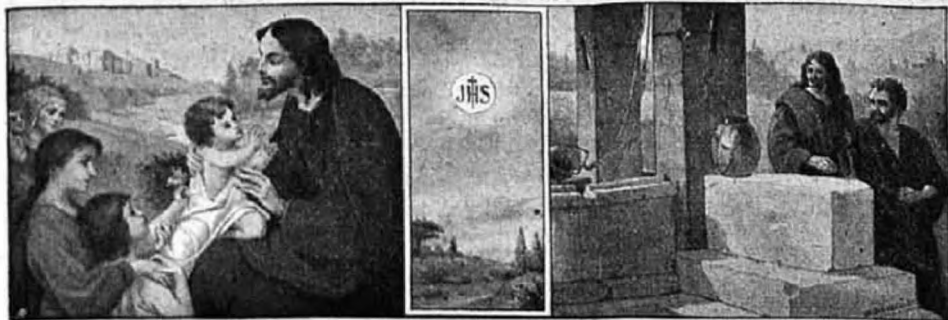
«De édes fiam — mondja a főnöknő — ez még nem az Úr Jézus!»

«Tisztelendő nővér ezt én jól tudom — feleli a fiú — holnap a szentmisében az Úr Jézus lesz ott s azt akarom, hogy az én csókomat találja majd ott.»

«S miért vetted a nagyobb ostyát?»

«Hogy a csókom nagyobb legyen!»

K. J.

GYERMEKVIILÁG

Rovatvezető: DR. SZYLLABA EMIL.

Az iskolásgyermek imája.

TARTSD MEG egészségben a mi szemünket, édes Jézusunk, hogy jól tanulhassunk és szívesen olvassunk a legfölségesebb Oltáriszentségről s a boldogságos szűz Máriáról. Tartsd meg egészségben hallásunkat, hogy szívesen hallgassuk a templomban a szentbeszédet és az iskolában a tanítást. Tartsd meg egészségben kezünket, lábunkat s egész testünket, hogy oly szorgalmasak legyünk, amilyen te voltál Názáretben, szent József házában. Kérünk téged, hallgass meg minket!

Add, édes Jézusunk, hogy úgy engedelmeskedjünk, mint Szűzanyád a főpaprak és te is szüleidnek. Add, hogy sok örömet szerezzünk lelkipásztorainknak, szüleidnek és tanítóinknak. Add, hogy ne pusztá félelemből fogadjunk szót, hanem a te kedvedért. Kérünk téged, hallgass meg minket!

Kérlek, édes Jézus, tartsd meg és segítsd a szentséges Atyát, a római pápát. Segítsd a püspököket és lelkipásztorokat, szüleidet és tanítóinkat, hogy minket jó és ájtatos embereknek neveljenek. Tartsd meg a katolikus anyaszentegyházat; térítsd meg a másvallásúakat; küldj a pogányokhoz hittérítőket, hogy ők is szeressenek téged a legfölségesebb Oltáriszentségben. Segíts a pogány gyermekeken, akik nem is tudnak rólad: add, hogy mindnyájan keresztény katolikusok legyenek. Ne hagyj egy gyermeket se keresztység nélkül meghalni, hogy mind a mennyországba jussanak. Kérünk téged, hallgass meg minket!

Édes Jézus! Szentanyádat hét könyörgése után az angyalok egy időre a mennyei Atya ölébe vitték. Ó, add, hogy egyszer minket is az égbe vigyenek az angyalok; most pedig, míg a földön élünk, segíts meg, hogy szeressünk téged, érted szeressük felebarátainkat is és nekik szívesen szolgáljunk. Amen.

Szűz Mária a jeruzsálemi templomban.

DIKOR EGYSZER szent Erzsébet, magyar királyleány, karácsony estéjén azon gondolkodott, milyen nagy szent a boldogságos szűz Mária, megjelent neki a szent Szűz és így szólt hozzá: «Kedves leányom! meg akarlak tanítani azokra az imádságokra, amelyeket mint kis leány szoktam végezni, mikor a jeruzsálemi templomban szolgáltam. Figyelj reám!»

«Atyám és anyám — így folytatta szűz Mária — a templomban hagytak engem, hogy a papoknak szolgálatára legyek és a templomot más leányokkal és özvegyekkel tisztogassam. Attól kezdve, hogy a templomba léptem, már csak Istent tartottam Atyámnak. Gyakran gondolkoztam azon, hogy mi lehet az Úr Istennek a legkedvesebb. Azért szívesen hallgattam a papokra, mikor engem Isten parancsolataira tanítottak és leginkább ezt a három dolgot jegyeztem meg magamnak: 1. hogy szeressem Uramat, Istenemet teljes szivemből, teljes lelkemből és minden erőmből; 2. szeressem felebarátomat, mint enmagamat; 3. utáljam, gyűlöljem a bűnt.

Naponkint fölkeltem éjfélkor, az oltár elé mentem és nagyon kértem Istent, adjon erőt, hogy ezt a három parancsolatot meg tudjam tartani. Hét könyörgést mondtam az Úr oltára előtt: 1. hogy az Úr Istent szeressem; 2. hogy felebarátomat szeressem; 3. hogy a bűnt utáljam, gyűlöljem; 4. hogy alázatos, bajaimban türelmes, jóságos és szelid legyek; 5. hogy éljek akkor, mikor a szent Szűz az Isten Fiát fogja a világra hozni (nem tudtam akkor még, hogy én leszek az Isten Anyja); imádkoztam, hogy szememmel láthassam, füleimmel hallhassam ezt a szent asszonyt; legyen ép a kezem és a lábam, hogy neki szolgálhassak; egészséges a térdem, hogy leborulva imádhassam az Isten Fiát emberi testben; 6. imádkoztam, hogy szívesen fogadjak mindig szót a főpapnak; és 7. hogy a mennyei Atya ne hagyja elpusztulni a jeruzsálemi templomot és tartsa meg a zsidó népet, hogy Urának, Istenének hiven szolgáljon.

Mikor ezt a két kérést elvégeztem, az angyalok a mennyei Atya ölébe vittek engem. Oly édes volt nekem ott lenni, mintha elfelejtettem volna, hogy valaha a földön voltam és azt láttam. Midőn aztán az angyalok ismét visszahoztak a földre, oly boldog voltam, hogy öleltem, csókoltam a földet, a köveket és fákat s szívesen szolgáltam mindenkinek, mert arra gondoltam, hogy minden a mennyei Atyáé!

Édes leányom — így szólt szűz Mária a szent Erzsébethez — ha Isten szent tetszése szerint akarsz imádkozni, imádkozzál úgy, mint én a jeruzsálemi templomban.»

Erre a boldogságos Szűz eltűnt és szent Erzsébet követte az ő példáját az imádságban. Kövesd te is a következő szentségimáadásban.

Nagy Napoleon és a polgári iskolás leányka.

A nagy Napoleonról mondják, hogy élete legszebb és legboldogabb napjának első szent áldozása napját tartotta.

Hasonlóképen III. Napoleon is nagynak tanította ama napot, melyen Einsiedelnben járult az első szent áldozáshoz. Mikor hatalmának tetőpontján állott, e nagy nap emlékére egy igen szép csillárt küldött ajándékba az einsiedelni templomnak.

«Melyik nap okozott neked nagy örömet?» cimen írtak iskolai gyakorlatot egy polgári iskola I. osztályú leánykái. Volt közöttük egy protestáns leány is. E leányka — minden tanítói közreműködés vagy befolyás nélkül — ezeket vetette papírra: «Életem legkedvesebb napja a husvét; de ha katolikus volnék, akkor a *fehérvasárnapot* tartanám annak, mert e napon a gyermekekhez tér be legelőször az Üdvözítő!»

Krasznayánszky János.

A véres szentostya.

A MI KORUNKNAK is vannak csodái! Don Bosco életirója a következő történetet írja le. Egy vasárnap épen szentmisét hallgattunk az oratórium kis kápolnájában. Don Bosco sok fiút meggyóntatott, aztán misézett. Szentmise alatt megszólalt a kis csengetyű: Úrfölmutatás van. Mindnyájan néma csendben, mély fejhajtással imádkoznak. Ekkor hangos zokogás töri meg a csendet. Oda nézek, ahonnan a hangos zokogás jön, hát a kis Fassiót látom fájdalomba merülve.

Mi történt?

Ő maga mondta el nekünk: «Ma reggel — úgymond — a szentostyára néztem szokásom ellenére, mikor azt a pap fölmutatta. Ekkor láttam azt a dolgot, ami szinte visszatartott a szentáldozástól. Láttam, hogy a szentostyáról vér csurog le a pap kezére. Jaj, mit jelent ez?»

Mindnyájan elcsodálkoztunk azon, amit hallottunk, elfogott a bámulat és mi azt kérdeztük egymástól: ugyan mit jelent ez?

Ekkor közénk lépett Don Bosco és ezeket mondta: «Kedves fiam! imádkozzunk a mi országunkért. Ez a vér talán azt jelenti, hogy sok gyálat fogja érni a Szentségi Jézust. Mi pedig engeszteljük meg a jó Jézust méltó szentáldozásunkkal és a gyakori szentséglátogatással, mert ő el van hagyatva».

Röptében a nagyvilág körül.

Hangok a délvidékről. Fővezérünknek neveztük a boldog emlékü kalocsai érseket egyik cikkünkben. Ime itt néhány szó, mint teljesültek vezéri parancsai.

A hívek vallási életének emelésére pedig 1906-ban elrendelte, hogy valamennyi plébánián hét év leforgása alatt missiót kell tartani. És hogy híveiben a missiók jó eredményét állandósítsa, elrendelte, hogy papjai ünnep- és vasárnap előtti délutánokon és mindennap mise előtt félóra hosszat a gyóntatószékben üljenek, hogy a híveknek mindig alkalmuk legyen gyónásokat elvégezni. Az Oltáriszentség iránt gyermeki szeretettel és tisztelettel viseltetett. Jézus Krisztus az Oltáriszentségben volt tanácsadója, ereje és bizalma főpásztori munkájában. Azonnal érseksége kezdetén házi kápolnájába, hol rendszeresen misézett, beállította az Oltáriszentséget, mely előtt napjában kétszer udvari papjaival szentséglátogatást végzett s gyakran egy órán át is időzött imába merülve. Azért csak természetes, hogy az Oltáriszentség iránti tiszteletet egyházmegyéje híveiben is törekedett nevelni. E célból 1907-ben az örökimádás egy nemét rendelte el az egyházmegyében oly módon, hogy az esztendő minden napján az Oltáriszentséget egy-egy plébániatemplomban reggeltől estig nyilvános imádásra kiteszik. A szentségimádás mindig Kalocsán veszi kezdetét s azután a megállapított sorrendben és napon a többi plébánián folytatódik.

Mivel az érsek Jézus Szent Szívének különös tisztelője volt, Jézus Szent Szive tiszteletére külön ájtatosságokat is elrendelt. Az örökimádás ellenőrzése céljából pedig később külön naptárt készített, úgy hogy az érsek mindig tudta, hogy mely napon egyházmegyéjének melyik községében van kitéve a szentség.

Az Oltáriszentség a portugál forradalomban. Vigan dudál a portugál s a piros-zöld forradalmi zászló ott leng az ostromlott templomok ormain!

Csakhogy a portugál duda egész más dallamra szól, mint a bethlehemi pásztorok szívreható, mélabús danája. A szerzetesekre a hazugságot ráfogták, hogy bombákat dobtak, azért öldösték őket. De hogy az ostyában szunnyadó isteni gyermek mit vételt a portugál nemzetnek, azt ők maguk sem tudnák megmondani. Heródesi féltékenység és lelkiismeretfurdalás kellett tehát ahhoz, hogy a bethlehemi kiscédhez hasonló csendes ostyát bántalmazták. Ime napjaink evangéliumának heródesi rémtettei: egy portugál napilapból vettük az alábbi sorokat.

Munkaóra a központi Oltáregyesületben.

Egy óriási néger mezitláb, a fején papi süveg, kezében lovassági kard és mészároskés, drágakövek után kutatott egy oltáron. Két vad forradalmár Marseillaiset énekelve táncolt a kóruson, némelyek a papok intonációját utánozták. Mások a gazdagon ékesített baldachinumot verték szét baltákkal. Egy tengerésztiisztecske — vérrel volt borítva és a feje bekötte — három fosztogatót hívott, hogy segítsenek neki a szószék és oltárok rombolásában: azt hitte, rejtett kincsekre fog akadni. Hatalmas szobrokat ledöntögettek, összetörték. Hajósemberek a tabernákulumot szedték széjjel, ezüstfüggőnyeit rongyokra tépve. Forradalmi jelszavakat

írtak krétával a templomfalakra. Az orgonát szétroncsolták. Egy őrző tüzér valami vad énekhez akart kíséretet játszani rajta s ha egy hangot eltévesztett, dühösen letördöste a billentyűket és regisztereket.

A világsajtó újabb panamája. Müncheni kulisszatitkok. A hazugság művészete a XX. században tetőpontját érte el. A modern társadalom agya annyira meg van fertőzve, hogy a hazugság életszükséglete lett. Ezen emberbaráti missió teljesítésére az úgynevezett világsajtó vállalkozott. Így lesz azután a szunyogból teve és egyéb gyűlöletes apró állatokból elefánt. Például világgá kürtölték, hogy a bajor kormány ujját húz a pápával.

Frühwirth müncheni nuncius római útjáról azt híresztelik, hogy a bajor kormány megbízásából történik. Azt mesélik ugyais, hogy a bajor kormány placet-jogánál fogva meg akarja tiltani a kiskorúak áldozásáról szóló dekrétum kihirdetését és ezt bejelentendő, kérte meg Frühwirth nunciust, hogy a dekrétumot bajor területre nézve vonassa vissza a Szent-székkal. A Corrispondenza Romana a legerélyesebben cáfolja ezt a híresztelést, maga Frühwirth pedig a Corriere d'Italia tudósítója előtt kijelentette, hogy a bajor kormánynak eszeágában sincs a placet-jog gyakorlása s csupán a lapok önkényes kombinációi, csakhogy római utazását valahogyan kommentálják.

Szentségi körmenet lovon. Az egész sváb földön híres a württembergi Weingartenben évenként áldozócsütörtökön tartani szokott búcsujárás, melyen a résztvevők, sőt a papság legnagyobb része is lovon jelenik meg. Ezt a körmenetet a Ravensburg közelében levő csinos ipari városban már több mint ötszáz év óta tartják meg és a régi bencés-templomba, mely mesteri orgonájáról — hatezerhatszázhatvanhat sípja van — is híres, évenként a hívek ezrei zarándokolnak el, hogy ott ájtatoskodjanak. A jámbor hagyomány szerint a régi kolostori, jelenleg plébánia-templomban Krisztus vérenek egy cseppjét őrzik.

Az odarendezett zarándoklat közül legérdekesebb a «Blutritt», melyen régi időben a sváb föld összes főrangú urai, lovagjai és a harcosok is résztvettek, úgy hogy néha tízezer lovasból is állott a körmenet. Az idei körmenetben a gyalogosokon kívül ezerszáz lovas vett részt; igen sokan voltak lovon a papság közül is. A körmenetet megelőzőleg dr. Keppler rottenburgi püspök mondott szentbeszédet, utána pedig ő tartotta az ünnepi misét.

A svájci posta titkai. Meghatóan kedves hírt közöl a Momento című olasz újság. Aubonneban, Svájcban, egy postatiszt a levelek csoportosí-

tása közben egy olyan levélre akadt, amely az Istenhez volt címezve. Nem tudta, hogy mitévő legyen ezzel a gömbölyded, öreg betűkkel írott borítékkal, hát fölbontotta, hogy legalább vissza tudja származtatni a feladójának. A levél tartalma így hangzott:

— Édes jó Istenem! Mi mind olyan szomorúak vagyunk. Mért nem küldöd el megint hozzánk a napot? A nagymama úgy szeretne már kiülni a házunk elé a lócára, nekünk pedig be kellene takarítani az eleséget, hogy legyen kenyerünk, különben éhen veszünk a télen. Még csak a gyümölcsöket sem szedhetjük le, mert te folyton esőt küldesz ránk. A gyermeked vagyok és szeretlek. Mi mindig is fogunk téged szeretni és sohasem leszek engedetlen irántad. Hallgasd meg hát a mi könyörgésünket!

IRODALOM.

Örökimádás imakönyv. Ha van szó, melynek kimondása elég arra, hogy tömegeket mozgasson, úgy hatalmas erő rejlik e szóban: örökimádás. Ami a katonának az előre!, ami a zarándoknak a harangszó, az a szentségimádó katolikus kereszténynek e szó: örökimádás. Nem puszta szó, de érzéseknek, gondolatoknak, vagy tettek emlékeinek összesege.

Magyarországon e szónak története van. Lapunk hasábjain foglalkoztunk már vele s a névvel, amelyhez e szó fűződik. Varga Mihály volt az, ki e szóba érzést lehelt, s amit a német s a művelt világ más nemzete csak két szóval fejez ki, kifejezte egy szóval, mutatva azt, hogy már a néplélekben, a nemzet szívében régen ott élt a talaj alatt, mint morajló erő, most csak kitört, eget kért magának: az örökimádás. Ősi erényeinket hozta föl a föld alól ez a könyv: mintha szent Istvánt,

szent Imrét, szent Erzsébetet hallanók szólani, az ősök megmozdultak. Miként első szent királyunk korában a német szerzetes tanította imára a magyart, most is, a második ezredév hajnalán Walsér Izsó német imakönyve jött ide apostolkodni közénk s magyarrá lett egészen. Talán Németországban sem szeretik úgy e könyvet, mint minálunk, Varga Mihály átdolgozásában. Mi itt, e fővárosban csak az örökimádás hőmpölygő folyamát látjuk, mely az országot bejárja, de a források elemi erővel ott bugyognak a magyarlakta vidékeken, hol Varga Mihály is él s a hivek a régi keresztényekhez hasonlóan, félnapot templomban töltve, az Örökimádás imakönyvéből zsoltárokat énekelnek.

Ez a legnagyobb, amit a könyv alkotott. A nép kardalokat zengve, fölváltva felel egymásnak.

Aki e könyvet kezébe vette, feledni nem tudja. Ha csak bepillantunk,

egészen Jézuséi vagyunk; eltemetkezünk szent halála emlékének mély-séges titkaiban. Reggel vele kezdjük, este vele végezzük. Vele élünk. E könyv örök kísérője az embernek. A lelkivilágnak csodás tájképeit barangoljuk be; forrásvíz, levegő, mindaz, ami a lelket üdíti, megvan itt. Reggeli, esti ima, közös családi ima, elmélkedés az Oltáriszentségről, miseájtatosságok, gyónás, áldozás, harminc szentséglátogatás, litániák, Jézus szíve, énekek, kardalok, imák a test és lélek minden hajában, szóval egy nélkülözhetetlen vezér-

könyv. Körtvélyesi Sávely Dezső rajzai mindmegannyi állomások, hol megpihenhetünk, üdülőhelyek, hol mennyei léget magunkba szivhatunk. A szentatyák munkáinak remekei, a keresztény irodalom gyöngyei, a szentírás, a próféták s a zsoltár magasbatorító imája az ég felé repülni tanítja a XX. század örökimádó emberét.

A könyv finom vászon, japán papírra nyomva, 700 oldalal terjedelmét megtartva, könnyebben kezelhetővé vált, mellzsebben hordozható, közel a szívhez, melynek örök vágya az örökimádás. *Dr. Makay Lajos.*

EGYESÜLETI ÉLET.

A **Budapesti Középponti Oltár-egyesület** választmánya 1910. november 21-én d. u. 3 órakor gyűlést tartott *Kánter* Károly preláthus, igazgató elnöke alatt. A gyűlés tárgya a terjesztőnk létszámának fokozatos kiegészítése volt. Ujabban *Rumpler* Gézáné, *Várady* Elekné, *Bacsa* Andrásné, *Kégl* Gizella, *Holzschuh* Lajosné úrnöket fogadta el terjesztőnőknek a választmány. Igazgató jelenti, hogy új oltár-egyesületek alakultak a múlt nyár és ősz folyamán *Liptócsorbán*, az *eperjesi* gör. kath. tanítóképzőbe és a *szerencsi* gör. kath. plébánián. Igazgató visszatekint a lefolyt nagygyűlésre, mely alatt a főváros három templomában tartottak szentségi ájtatosságot. November 12-én közös áldozás és oltár-egyesületi ájtatosság volt az Örök-

imádás templomában, ugyanitt nov. 13-án *Kánter* Károly preláthus, igazgató ünnepélyes gyászmisét tartott az összes elhunyt egyesületi tagokért, aznap este pedig, 8—9 óra között szentóra-ájtatosság volt, melyen a szentbeszédet *Zeman* Jenő hárskúti plébános tartotta. Ez ájtatosság, melyet Jézus Szent Szíve tiszteletére boldog *Alacoque* Margit honosított meg, mindjobban terjedez a vidéki oltár-egyesületekben is. Az Örökimádás templomában rendszeresen minden hó első péntekje előtti csütörtökön van ez ájtatosság, melyen a szentbeszédet dr. *Metzker* József pápai káplán tartja állandóan.

Oltár-egyesületek szövetsége. Az *Eperjesi Főgimnáziumi Oltár-egyesület* október hó 15-én hatvanégy taggal alakult meg az 1910—11-ik

iskolai évre. Az eperjesi kir. g. k. tanítóképző növendékei is megalakították e napokban az ifj. Oltáregyesületet, *Gyulai G. József* intézeti hittanár elnöksége alatt. Ehhez a két ifj. Oltáregyesülethez csatlakozott a g. k. parochia kebelében működő Oltáregyesület is, hogy ezentúl a három testvéregyesület havonként elmélkedéssel egybekötött *közös* ünnepélyes szentségimádást végezzen.

Az első közös ünnepélyes szentségimádás október hó 15-én volt a székesegyházban, amelyen az elmélkedést *Szémán István* főgimn. tanár, egyhm. tanfelügyelő, a főgimn. Oltáregyesület elnöke tartotta. Azt hisszük, hogy ennek a nemes szövetkezésnek meglesz a gyümölcse, mert ha egyéb nem volna is, mint az, hogy egy ilyen alkalommal legalább kétszáz ember adorál, már ez is szép eredmény. A havi elmélkedéseket az elnökök fölvaltva tartják s a gyóntatásoknál mind a hárman a tagok rendelkezésére áll-

nak. A parochiális Oltáregyesület elnöke: *Gerbery Sándor* t. kanonok, parochus.

Oltáregyesületi lelkigyakorlatok. Az Oltáregyesület háza egész éven át nyitva áll azoknak, akik magánlelkigyakorlatokat óhajtanak végezni.

Azonkívül hamvazó szerdától hús-vétig közös lelkigyakorlatok lesznek egymásután a különböző osztálybeli úrnők és fiatal leányok számára.

Akik ezen lelkigyakorlatok alatt a zárdában óhajtanak lakni, három napra 5 koronáért szobát és teljes ellátást nyerhetnek.

Külön árak vannak kitűzve, ha valaki a rendes ellátáson kívül többet kívánna. A népies lelkigyakorlatok alatt az ellátás három napra 5 K.

Akik csak a lelkigyakorlatokon tartandó szentbeszédeken vesznek részt, 5 és 2 K díj fejében belépőjegyet kaphatnak Üllői-út 75. szám alatt.

Mindennemű fölvilágosításért kérjük az Üllői-út 75. sz. alá fordulni.

A budapesti középponti Oltáregyesület 1910-ben.

Kimutatás

a budapesti központi Oltáregyesület által 1910. évben ajándékozott tárgyakról:

Az esztergomi főegyházmezejében. *Magaslak*: 1 ünnepi fehér miseruha, 1 fehér vecsernyepalást stózával, 1 misekönyv, 2 vörös ministránsruha, 2 ministránsing, 1 corporale, 6 kehelytörlő. — *Nyitrabajna*: 1 négyrúdu mennyezet, 1 oltárlámpa, 1 ünnepi fehér miseruha a hozzátartozókkal, 1 fekete miseruha, hozzátartozókkal, 6 fehér vecsernyepalást stózával, 6 corporale, 6 kehelytörlő. — *Aszós*: 1 fekete miseruha, 1 ciboriumköpenyke, 1 karing. — *Zsitvaapáti*: 1 fekete bársony pluviale stózával, 1 misekönyv, 2 corporale, 6 kehelytörlő. — *Budapest*: Irgalomház kápolnája: 1 fehér vecsernyepalást stózával. — A Rákóczi-Collégiumi kápolna részére: 1 kehely patenával, 1 fehér miseruha, 1 viola miseruha, 3 canontábla, 2 ám-

polna tálcával, 1 misekönyv, 1 oltárterítő. — *Alsónyárásd*: 1 románstilű oltárlámpa. — *Ardanócz*: 1 fehér miseruha, 1 vörös miseruha, 1 fehér vecsernyepalást stórával, 1 öröklámpa, 2 kétkarú gyertyatartó, 4 oltár-gyertyatartó, 1 burza, 1 hármassz. olajtartó, 1 alba, 1 karing, 2 oltárterítő. — *Alsóvár*: 1 szenteltvíztartó, 1 feltámadási szobor. — *Sopornya*: Patta filia részére: 1 fehér miseruha, 2 burza, 2 oltárvánkos, 1 alba, 4 vállkendő, 8 kehelytörlő, 1 fehér vecsernyepalást, 1 vörös miseruha, 1 fehér magánstóla, 1 Antipendium, 2 ministránsing. — *Vámos-Mikola*: 1 fehér vecsernyepalást stórával, 1 fehér velum, 1 oltáregyesületi zászló, 12 kehelytörlő, 12 kéztörlő. — *Udvard*: 1 vörös miseruha, 1 fekete miseruha, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 alba, 1 karing, 3 vállkendő, 6 kéztörlő, 4 corporale. — *Ipolyvisk*: 1 fehér vecsernyepalást, 1 oltárlámpa, 1 misekönyv-állvány. — *Barstaszár*: Martonya filia részére: 1 vörös miseruha, 1 fehér miseruha, 1 alba, 2 corporale, 2 vállkendő, 6 kehelytörlő. — *Nagylévárd*: A konvertált anabaptisták kápolnája részére: 1 fehér miseruha, 1 misekönyv, 1 fehér magánstóla, 1 viola-fehér magánstóla, 1 szenteltvízhintő, 1 karing, 2 corporale. — *Selmeczbánya*: 1 fehér miseruha, 1 fekete miseruha, 1 viola miseruha, 2 fehér-viola magánstóla, 2 alba, 2 karing, 2 karing, 8 ministránsing. — *Hont-Szete*: 1 vörös miseruha, 1 viola miseruha, 1 fekete miseruha, 1 szenteltvíztartó hintővel. — *Hont-Szob*: 1 kehely patenával, 1 ciborium, 1 velum, 1 fekete palást, 1 alba, 1 öv, 6 corporale, 6 kéztörlő, 2 vállkendő, 6 kehelytörlő. — *Budapest*: A vakokat gyógyító orsz. egyesületi kápolnának: 1 kehely patenával, 1 ciborium, 4 oltárgyertyatartó, 1 fehér miseruha, 3 canontábla, 1 oltárterítő, 1 alba, 1 karing, 3 vállkendő, 3 corporale, 6 kehelytörlő, 6 kéztörlő. — *Budapest*: Az orsz. gyermekmenhely kápolnájának: 1 fehér vecsernyepalást. — *Budapest*: A fehér Kereszt kórházi kápolnának: 1 fehér miseruha, 1 gyászmisekönyv, 3 canontábla. — *Budapest*: Jézus szt. Szive templomának: 2 fehér miseruha, 1 alba. — *Érsekújvár*: A kath. főgimnáziumi kápolnának: 1 fehér miseruha, 1 viola miseruha, 1 kehely patenával, 1 misekönyv, 1 alba, 1 karing, 2 corporale, 2 vállkendő, 9 kehelytörlő, 6 kéztörlő, 4 palla. — *Budapest*: Az I. ker. fehérvári-úron levő iskola-oltárra: 1 fehér miseruha, 1 kehely patenával, 1 alba, 1 karing, 2 corporale, 2 vállkendő, 6 kehelytörlő, 6 kéztörlő, 2 palla.

Nyitra egyházmegyében. *Trencsénmakó*: 1 ünnepi miseruha. — *Sztrecsény*: 1 ciboriumköpenyke, 1 fehér-viola magánstóla, 1 antipendium, 3 corporale, 6 kehelytörlő, 1 stólavédő. — *Trencsén*: A kisedővő elemi- és polgárlányiskola kápolnának: 1 fehér vecsernyepalást, 1 velum. — *Nagydivény*: 1 ünnepi vörös miseruha, 1 kis pacificale, 1 pulpitis, 3 karing, 9 corporale, 3 kehelytörlő, 3 oltárterítő, 1 antipendium. — *Trencsén*: A kórházi kápolna részére: 1 ciborium, 1 ünnepi fehér miseruha, 1 fekete magánstóla. — *Handlova*: 1 Kereszt, 1 pulpistakaró, 1 antipendium, 2 vállkendő, 2 corporale, 6 kehelytörlő. — *Felső-Szöllős*: 1 ciborium, 1 fehér, 1 vörös miseruha, 1 velum, 1 ciboriumköpenyke.

Székesfehérvár egyházmegye. *Érd*: Százhafombatta új filia részére: 1 kehely patenával, 1 ciborium, 1 ciboriumköpenyke, 1 fehér, 1 fekete és 1 vörös miseruha, 2 corporale, 6 kehelytörlő. — *Ercsi*: A legsz. Megváltóról nev. növ. házikápolnájának: 1 fehér miseruha, 1 ciboriumköpenyke, 2 ámpolna, 1 oltárterítő, 3 corporale, 3 kehelytörlő. — *Vál*: Tabajd filia részére: 1 fehér vecsernyepalást.

Kalocsa főegyházmegyében. *Óbecse*: A szegényházi kápolnának: 1 misekönyv-

állvány és takaró, 1 oltárterítő. — *Magyarkanizsa*: A Növ. házikápolnájának: 1 fehér viola magánstóla, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J., 1 alba, 1 karing, 2 corporale, 2 vállkendő, 6 kehelytörlő, 6 kéztörlő, 2 palla.

A győri egyházmegyében. *Baj*: Kapuc. Rend: 1 fehér, 1 fekete miseruha a hozzátartozókkal, 1 alba, 1 karing, 2 corporale, 2 vállkendő, 6 kehelytörlő, 6 kéztörlő, 2 oltárterítő.

Pécs egyházmegyében. *Regöly*: Irgalmas Nővérek: 1 fehér miseruha a hozzátartozókkal.

Veszprém egyházmegyében. *Zalaszentbalázs*: Magyarszerdahely filia részére: 1 ünnepi fehér miseruha, 1 misekönyv, 1 gyászmisekönyv, 1 himzett fehér magánstóla, 2 corporale. — *Csesznek*: 1 velum, 1 viola palást stólával, 1 pacificale, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 alba, 2 palla, 1 karing, 6 kehelytörlő, 2 corporale, 2 vállkendő.

Besztercebánya egyházmegyében. *Martalja*: 1 fehér, 1 vörös miseruha a hozzátartozókkal. — *Borosznó-jürdő*: 1 kehely patenával, 4 oltárgyertyatartó, 2 ámpolna tálcával, 3 canontábla, 1 misekönyv. — *Ürvölgy*: 1 füstölő tömjéntartóval, 1 pacificale. — *Dóval*: 1 kétrudas mennyezet, 1 ciboriumköpenyke. — *Lazan*: 1 misekönyv, 1 gyászmisekönyv, 1 szenteltvíztartó hintővel. — *Zolyomlipcse*: 1 kehely patenával, 4 gyertyatartó.

Szombathely egyházmegyében. A *zalaegerszegi* kápolna részére: 1 ünnepi fehér miseruha. — *Németújvár*: Az orbánfalvai filia részére: 1 fehér miseruha, 1 velum, 1 fekete stóla. — *Szombathely*: A szent. Domonkos-rendi nőizárda templomának: 1 fehér miseruha, 1 velum, 1 fekete és 1 viola oltárszolgai ruha. — *Felső-Szénégető*: I. Az alsó Szénégető filia részére: 1 viola miseruha, 1 burza, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartó O. J., 1 alba. — II. A szalonakhutai filia részére: 1 viola miseruha, 1 alba, 1 fekete palást, 1 burza, 1 beteglátogatási szelence O. J., 1 füstölő tömjéntartóval. — *Máriafalva*: 1 ünnepies fehér vecsernyepalást, 1 himzett fehér stóla. — *Egyházasszecsőd*: 1 tabernaculum, 1 sárga miseruha, 2 tab. corporale, 1 oltárterítő. — *Kukmér*: A kisvaskúti filia részére: 1 velum, 1 vörös ministránsruha, 1 alba, 2 corporale, 1 oltárterítő. — *Kemenes-Högyész*: I. A mater részére: 1 fekete, 1 vörös, 1 fehér miseruha, 1 kehely megaranyozása, 1 sárga vecsernyepalást. — II. A genesi filia részére: 1 fekete miseruha, 1 öröklámpa, 1 pacificale. — *Szent-Sebestyén*: 1 gyászmisekönyv, 2 alba, 2 karing, 2 oltárterítő, 2 corporale, 2 vállkendő, 6 kehelytörlő. — *Csesztreg*: 1 vörös miseruha. — *Zala-Egerszeg*: A városi kórház kápolnának: 1 vörös, 1 viola miseruha, 1 gyászmisekönyv, 1 olajtartó O. J., 1 szenteltvíztartó hintővel, 1 antependium. — *Letenye*: A polai filia részére: 1 fehér miseruha, 1 ciborium-javítás, 1 misekönyv, 2 fekete ministránsruha, 1 alba, 1 karing, 3 corporale, 1 oltárterítő. — *Léka*: I. Kisostoros filia részére: 1 velum, 1 misekönyv, 2 fekete ministránsruha, 2 ministránsing, 1 alba, 1 fehér manipulus, 1 ablutio edény, 1 antependium. — II. Hosszúszeghuta filia részére: 1 kehely aranyozása, 1 öröklámpa, 1 misekönyv, 1 pulpitus. — III. Hosszúszeg filia részére: 1 szenteltvíztartó hintővel, 1 ablutio edény. — IV. Hámtörtő filia részére: 1 kehely aranyozása, 1 öröklámpa, 1 ablutio edény, 4 corporale, 6 kehelytörlő. — *Szentelek*: 1 fehér miseruha, 1 pacificale, 1 misekönyv, 1 gyászmisekönyv, 1 viola miseruha a hozzátartozókkal. — *Kisunyom*: I. A mater részére: 1 viola vecsernyepalást, 1 pacificale, 1 füstölő

tömjéntartóval, 1 szenteltvíztartó hintővel, 1 alba, 1 karing, 2 corporale, 6 kehelytörő, 1 öv. — II. Nagyunyom filia részére: 1 fekete miseruha, 1 pacificale, 1 misekönyv, 1 karing, 1 oltárterítő. — III. A sorkipolányi filia részére: 1 fehér miseruha a hozzátartozókkal, 1 viola vecsernyepalást, 1 pacificale, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 szenteltvíztartó hintővel, 1 alba, 6 kehelytörő, 1 karing, 2 corporale. — *Barátfalva*: 1 fehér miseruha, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J. 1 füstölő tömjéntartóval, 1 otyatartódoboz, 1 gyászmisekönyv. — *Kerca*: I. A mater részére: 1 fehér magánstóla, 1 karing, 1 oltárterítő. — II. Velemér és Domonkos filia részére: 1 viola, 1 vörös miseruha, 1 oltárterítő, 3 középterítő, 1 felső terítő, 6 corporale. — *Rötfalva*: Rendek filia részére: 1 fehér, 1 fekete miseruha, 1 velum, 6 kéztörő, 1 alba, 6 kehelytörő, 2 corporale, 2 vállkendő. — *Szombathely*: A Karmelita zárdatemplomnak: 1 ünnepi fehér miseruha a hozzátartozókkal. — A Fehér kereszt kórházi kápolnának: 1 kehely patenával, 1 ciborium és köpenyke, 1 fehér és 1 fekete miseruha a hozzátartozókkal, 1 viola-fehér magánstóla, 1 burza, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J., 1 misekönyv, 1 alba, 4 vállkendő, 1 karing, 4 corporale, 6 kehelytörő, 6 kéztörő, 2 palla, 1 öv, 1 oltárterítő.

Csanád egyházmegyében. *Bozovics*: I. A mater részére: 1 monstrancia megaranyozása, 1 ciboriumköpenyke, 1 velum. — II. Sumnica filia részére: 1 új kehely patenával, 1 ciborium, 1 monstrancia, 1 fehér és 1 fekete miseruha a hozzátartozókkal. — *Szőreg*: Ószentiván filia részére: 1 kehely patenával, 1 ciborium, 1 fehér és 1 fekete miseruha, 1 fehér, 1 fekete magánstóla, 1 fehér-viola magánstóla, 2 ámpolna tálcával, 2 alba, 2 karing, 4 corporale, 6 kehelytörő, 1 öv, 6 kéztörő, 4 palla. — *Nagygáj*: Torontál-Újfalu részére: 6 oltárgyertyatartó, 1 ciborium, 1 fehér és 1 fekete miseruha, 1 viola magánstóla, 1 burza, 1 beteglátogatási szelence 1 olajtartóval O. J., 2 ámpolna tálcával, 1 alba, 1 karing, 2 corporale, 6 kehelytörő, 6 kéztörő. — *Omor*: I. A mater részére: 1 kehely patenával, 1 ünn. fehér miseruha, 1 viola-fehér magánstóla, 1 burza, 1 misekönyv. — II. A brestyei filia részére: 1 vörös miseruha, 1 viola-fehér magánstóla, 1 alba, 1 karing. — *Temesvár-Erzsébetváros*: Isk. nővérek kápolnájának: 1 antependium. — *Nagybeeskerek*: a kath. árvaház kápolnájának: 1 monstrancia, 2 vörös, 2 viola ministránsruha. — *Nakófalva*: Isk. nővérek házikápolnája: 1 vörös és 1 viola miseruha a hozzátartozókkal. — *Temesvár-Józsefváros*: Az aggok menedékhely kápolnájának: 1 misekönyv. — *Lippa*: A lippai kórház kápolnának: 1 monstrancia. — *Temesség*: Parác új filia részére: 1 monstrancia, 1 fekete és 1 viola miseruha, 1 fehér vecsernyepalást, 2 alba, 2 karing, 6 corporale, 6 vállkendő, 1 oltárterítő, 6 kehelytörő, 6 kéztörő, 4 ministránsing, 1 öv, 6 palla.

Eger főegyházmegyében. *Eger*: A szt. Anna-int. kápolnájának: 1 zöld miseruha, 1 alba, 1 karing. — *Kápolna*: Tótfalu filia részére: 1 halotti misekönyv. — *Bükk-szent-Erzsébet*: I. A mater részére: 1 fekete miseruha. — II. A tarnaleleszi filia részére: 1 viola vecsernyepalást. — III. A szentdomonkosi filia részére: 1 viola vecsernyepalást stólaival. — *Görömböly*: 1 monstrancia, 1 ciborium, 1 alba, 1 karing. — *Büd-Szent-Mihály*: 1 fehér miseruha, 1 vecsernyepalást. — *Atkár*: 1 alba, 1 karing, 1 fehér stóla, 4 corporale, 1 oltárterítő, 6 kehelytörő, 6 palla. — *Balaton*: 1 monstrancia-jávitás és 1 új lunula, 1 ünnepi fehér miseruha, 1 fekete miseruha, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 készlet canontábla, 2 alba, 6 kéztörő, 2 karing, 6 corpo-

rale, 1 kehely patenával. — *Gyöngyös* : Sz. Fer. R. 1 kehely patenával, 2 fehér miseruha, 1 fekete palást, 4 vállkendő, 1 fehér ornátus, 2 alba, 2 karing, 6 corporale, 6 kéztörő, 6 kehelytörő. — *Kisköre* : A pusztakolhádi filia részére : 1 fehér és 1 viola miseruha, 1 burza, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J., 1 pacificale, 1 füstölő tömjéntartóval, 2 vörös ministránsruha, 2 ministránsing, 1 fekete stola, 1 antipendium, 2 vállkendő, 4 corporale, 6 kehelytörő, 1 ciboriumköpenyke. — *Bélapátfalva* : 1 antipendium, 1 karing, 2 corporale, 6 kehelytörő, 3 palla. — *Tiszaörs* : Újszentgyörgy filia részére : 1 fehér és 1 viola miseruha, 1 burza 3 canontábla, 2 vörös ministránsruha, 1 pacificale, 2 ministránsing, 3 corporale, 6 kehelytörő, 2 palla, 1 antipendium. — *Pásztó* : A Margitkórház kápolnának : 1 fekete és 1 vörös miseruha, 1 oltárterítő, 2 alsó terítő, 4 corporale, 6 kehelytörő

Rozsnyó egyházmegyében. *Rimaszombat* : A kórházi kápolna részére : 1 fehér és 1 vörös miseruha a hozzátartozókkal. — *Bolyk* : a pinzi filia részére : 1 kehely patenával, 1 ciborium, 1 mionstrancia, 1 viola miseruha, 1 velum, 1 burza, 2 alba, 2 oltárterítő, 2 karing, 2 corporale, 4 vállkendő, 6 kehelytörő, 6 kéztörő. — *Szent-Simon* : I. A mater részére : 1 ünnepi fehér miseruha, 1 fekete miseruha, 1 fehér magánstóla, 1 viola magánstóla, 1 karing, 1 szenteltvíztartó hintővel. — II. Az alsóhangonyi filia részére : 1 ünnepi fehér miseruha, 1 szenteltvízhintő, 2 fekete ministránsruha. — *Uj-Antalfalva* : 1 fehér vecsernyepalást stólával, 1 alba, 1 karing. — *Hidvérgárdó* : Bodvalenke új filia részére : 1 kehely patenával, 1 fehér miseruha, 1 fekete miseruha, 1 fekete palást, 1 misekönyv, 1 alba, 1 karing. — *Salgótarján* : 1 színes vecsernyepalást stólával. — III. A terbeledi filia részére : 1 kehely patenával, 1 ciborium, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J., 1 burza, 2 alba, 2 karing, 4 corporale, 4 vállkendő, 6 kehelytörő, 6 kéztörő, 2 palla, 1 öv, 2 misekönyv. — IV. A kalendai filia részére : 1 kehely patenával, 1 fekete, 1 fehér és 1 vörös miseruha, 1 karing, 4 vállkendő, 6 kehelytörő, 9 kéztörő. — *Fülek* : Szentferencrendi zárda : 1 fehér, 1 fekete miseruha, 1 fehér vecsernyepalást, 1 velum, 1 burza, 1 fehér és 1 viola stola, 2 alba, 1 karing, 2 ministránsing, 1 pacificale. — *Rapp* : I. A mater részére : 6 oltárgyertyatartó, 1 viola vecsernyepalást, 1 vörös, 1 fehér és 1 fekete miseruha, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 burza, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J., 1 misekönyv, 1 gyászmisekönyv, 1 alba, 1 karing, 2 vállkendő, 2 oltárterítő. — II. A kismulyadi filia részére : 1 ciborium és 1 ciboriumköpenyke, 2 alba, 2 karing, 4 vállkendő, 1 öv, 6 kehelytörő, 6 kéztörő, 1 fekete palást stólával. — *Torna-Szent-Ardrás* : 1 viola, 1 fehér, 1 fekete és 1 vörös miseruha, 1 fehér vecsernyepalást stólával, 1 velum, 1 öv, 4 corporale, 6 vállkendő, 6 kehelytörő. — *Sajópüspöki* : I. A velkenyei filia részére : 1 fehér miseruha, 1 fehér vecsernyepalást. — II. A lénártfalvi filia részére : 1 fekete miseruha, 1 fekete palást, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 misekönyv, 4 corporale, 6 kehelytörő. — *Forgácsfalva* : 1 ünnepi fehér miseruha, 1 vörös, 1 viola és 1 fekete miseruha a hozzátartozókkal, 1 fehér vecsernyepalást, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 misekönyv, 1 halotti misekönyv, 2 alba, 2 karing, 6 corporale, 6 vállkendő, 6 kehelytörő, 6 kéztörő. — *Csetnek* : 1 mennyezet 4 rúddal, 1 kis oltár, 1 velum, 1 fekete magánstóla, 1 viola-fehér stola, 2 alba, 2 karing, 3 vállkendő, 4 fagyertyatartó, 2 kis párna, 2 virágtartó. — *Rátköszabadi* : 1 kehely patenával, 1 fehér miseruha, 1 fehér vecsernyepalást,

1 velum, 2 corporale, 1 alba, 2 kehelytörlő, 1 karing, 2 kéztörlő, 4 ministránsing, 1 oltárterítő.

Szepes egyházmegyében. *Kis-Lonutic* : 1 ünnepi vörös miseruha, 1 alba, 2 corporale, 2 vállkendő, 2 kehelytörlő. — *Batizfalva* : 1 ciborium, 6 oltárgyertyatartó, 1 viola vecsernyepalást, 1 füstölő tömjéntartóval. — *Trsztena* : A Szentferenczrendi templomnak : 1 fehér és 1 vörös miseruha, 1 fekete palást stolával. — *Szepesszombat* : A nővérek házikápolnájának : 1 kehely patenával, 1 ciborium, 1 fehér és 1 fekete miseruha, 1 pacifikale, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 szenteltvíztartó hintővel. — *Csorba* : 1 öröklámpa. — *Majorka* « I. A mater részére : 1 vörös miseruha, 1 fekete palást, 1 misekönyv, 1 öv, 1 gyászmisekönyv, 2 ámpolna tálcával. — II. A leibnici kénfűrdő kápolnájának : 1 fehér és 1 fehér miseruha, 1 fehér vecsernyepalást, 1 burza, 1 beteglátogatási szelence 1 olajtartóval O. J., 1 preaparatío ad missam, 1 alba, 1 karing, 2 vállkendő, 2 corporale, 6 kehelytörlő, 4 kéztörlő, 4 palla, 4 ministránsing, 1 oltárterítő. — *Busóc* : 2 kehely megaranyozása és a kupák megújítása, 1 ciborium megaranyozása, 1 öröklámpa javítása és ezüstözése, 1 monstrancia megaranyozása, 1 monstrancia, 1 szenteltvíztartó hintővel.

Kassa egyházmegyében. *Szacsur* : 1 ciboriumköpenyke, 1 velum, 1 burza, 1 misekönyv, 1 pulpitus, 1 tálcá, 6 kehelytörlő, 1 alba, 3 vállkendő, 1 karing, 3 corporale, 2 öv, 2 ministránsing. — *Detek* : 1 mennyezet 4 rúddal, 1 velum, 3 canontábla, 1 halotti misekönyv. — *Szinye* : I. A mater részére : 1 fekete palást, 1 velum, 1 ciboriumköpenyke. — II. Kajata filia részére : 1 ciboriumköpenyke. — III. Lászka filia részére : 1 ciboriumköpenyke, 4 corporale, 6 kehelytörlő, 6 kéztörlő. — *Imregh* : 1 fehér és 1 fekete miseruha, 1 viola vecsernyepalást, 1 fehér magánstóla, 1 alba, 1 karing. — *Mezőlaborc* : 1 fekete palást stolával. — *Szilvásújfalu* : 1 alba miseruha, 1 karing. — *Apátka* : 1 fehér és 1 vörös miseruha, 1 viola vecsernyepalást, 1 burza, 1 pacifikale. — *Kassa* : Az árvaházi kápolnának : 1 fehér vecsernyepalást. — *Nagykapronca* : 1 viola, 1 vörös és 1 fehér miseruha a hozzátartozókkal, 1 velum, 1 burza, 1 ciboriumköpenyke, 2 corporale, 6 kehelytörlő. — *Szikszó* : a szeretetház kápolnának : 6 oltárgyertyatartó, 1 oltárkereszt. — *Végás* : 1 mennyezet 4 rúddal, 1 fekete miseruha, 2 fekete ministránsruha, 2 ministránsing. — *Offenbánya* : 2 vörös és 2 viola ministránsruha, 6 vállkendő, 6 kehelytörlő, 6 kéztörlő, 2 ministránsing. — *Mikháza* : 1 velum, 1 oltárterítő, 1 ciboriumköpenyke, 2 alba, 2 karing, 4 corporale, 4 vállkendő, 12 kehelytörlő, 12 kéztörlő, 6 ministránsing. — *Dés* : Sz. Fer. R. : 2 kehely patenával, 1 fehér, 1 viola miseruha, 4 corporale, 6 kehelytörlő, 6 kéztörlő, 2 palla, 2 ministránsing, 1 magánstóla, 1 alba, 1 karing.

Erdély egyházmegyében. *Marosvásárhely* : Az áll. főgimn. intézet kápolnájának : 1 fehér és 1 vörös miseruha, 1 alba, 1 oltárterítő, 1 antipendium. — *Sárpatak* : 1 vörös, 1 viola és 1 fehér miseruha a hozzátartozókkal, 1 velum, 1 alba, 1 karing, 2 vállkendő, 2 corporale, 6 kehelytörlő, 6 kéztörlő, 2 ministránsing, 1 fehér vecsernyepalást. — *Székelyudvarhely* : Irgalmas nővérek kápolnájának : 1 ünnepi fehér miseruha, 1 öröklámpa, 1 kehely patenával, 4 oltárgyertyatartó.

Szatmár egyházmegyében. *Madarász* : 1 fekete palást, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 misekönyv, 1 készlet canontábla. — *Zajta* : 1 szenteltvíztartó hintővel, 1 pacifikale, 1 tálcá ámpolnával, 5 corporale, 6 kehelytörlő, 2 viola ministránsruha. — *Vitka* : 1 kehely patenával, 1 alba. — *Mezőkászonny* : 1 kehely patenával,

1 pacificale, 1 készlet canontábla, 2 alba, 2 ministránsing, 2 viola ministránsruha. — *Neveljenfalva*: I. A mater részére: 1 kehely patenával, 1 ciborium, 1 velum, 1 misekönyv, 2 alba, 1 karing, 2 vállkendő, 6 kehelytörő. — II. A feketeadófi filia részére: 1 fehér miseruha, 1 fehér vecseryepalást, 1 kehely patenával, 2 alba, 1 karing, 2 vállkendő, 6 kehelytörő, 6 kéztörő. — *Halmi*: 1 fehér miseruha, 1 fehér vecseryepalást, 1 velum, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 alba, 2 corporale, 2 vállkendő, 6 kehelytörő, 6 kéztörő, 2 palla, 2 ministránsing. — *Tiba*: Éles filia részére: 1 fekete, 1 viola, 1 vörös miseruha, 1 velum, 2 alba 2 alba, 1 ciboriumköpenyke, 1 burza, 1 beteglátogatási szelence, 1 öröklámpa, 1 olajtartó, 2 karing, 4 vállkendő, 4 corporale, 1 öv, 6 kehelytörő, 6 kéztörő, 2 ministránsing. — *Szerednye*: A szentandrászházi kápolnának: 1 öröklámpa, 2 gyertyatartó, 1 antipendium, 1 karing.

Misszió. Sarajevo: 1 kehely patenával, 1 ciborium, 1 velum, 1 fehér, 1 vörös és 1 viola miseruha, 1 nagy monstrancia, 1 ciboriumköpenyke, 3 alba, 2 karing, 6 vállkendő, 6 corporale, 12 kehelytörő, 6 palla, 2 magánstola, 2 vörös ministránsruha, 2 ministránsing. — *Disnik*: 1 kehely mindennel, 1 ciborium, 1 beteglátogatási szelence 1 olajtartóval O. J., 1 burza, 1 alba, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 világos felon, 1 oltártakaró. — *Corabia*: 1 kehely patenával, 1 ciborium, 1 fehér és 1 viola miseruha, 1 fehér magánstola, 1 ciboriumköpenyke, 2 alba, 1 karing, 4 corporale, 4 vállkendő, 4 palla, 6 kehelytörő. — *Travnik*: 1 fehér ünnepi miseruha, 2 fehér ünnepi dalmatica. — *Nagyvárad*: A gyermekkórházi kápolna részére: 1 fekete miseruha a hozzátartozókkal.

Munkács egyházmegyében. *Izaszacsal*: 1 fehér felon a hozzátartozókkal, 1 alba, 2 corporale. — *Tiszaujtok*: Külcsey filia részére: 1 kehely mindennel, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 alba, 4 vállkendő, 2 corporale, 2 kehelytörő, 2 kéztörő, 1 oltárterítő, 1 burza, 1 fekete felon. — *Nyirkárász*: 1 kehely mindennel, 1 pacificale, 1 fekete felon. — *Határszög*: a kiesvölgyi filia részére: 1 tabernaculum, 2 tabern. corporale. — *Nyirbakta*: I. A mater részére: 1 kehely mindennel, 2 ámpolna tálcával. — II. Petneháza filia részére: 1 kehely mindennel, 1 ünnepi felon, 2 ámpolna tálcával. — *Oláhgyűrűs-Ujtemplom*: 4 oltárgyertyatartó, 1 alba, 2 vállkendő, 2 corporale, 6 kehelytörő, 6 kéztörő. — *Csontos*: 1 ünnepi fehér felon és 1 fekete felon. — *Felső-Németi*: Székó filia részére: 1 kehely mindennel, 1 fehér felon, 1 alba, 2 vállkendő, 2 corporale, 6 kehelytörő, 6 kéztörő. — *Mezőzombor*: 1 kehely mindennel, 1 beteglátogatási készülék 1 olajtartóval O. J., 1 burza, 1 corporale. — *Zemplén*: 1 kehely mindennel, 1 fekete felon. — *Pálosremete*: 1 kehely mindennel, 1 ciborium, 1 világos felon, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J., 1 burza.

Eperjes egyházmegyében. *Viszló*: I. A pámlényi filia részére: 1 ciborium. — II. A mater részére: 1 fekete felon. — *Izbugyabéla*: Ókröske filia részére: 1 fekete felon, 1 alba, 2 corporale.

Gör. Nagyvárad egyházmegyében. *Biharsáti*: 1 vörös felon. — *Hollód*: 1 vörös felon, 2 ministránsing.

Lugos egyházmegyében. *Székás*: 1 fekete felon, 2 corporale, 2 vállkendő. — *Gitád*: 1 vörös felon, 1 pacificale, 1 oltárterítő, 2 ministránsing, 2 corporale, 2 vállkendő. — *Dragsina*: 1 fekete felon, 2 corporale, 2 vállkendő, 1 oltárterítő. — *Mericsina*: 1 ünnepi felon, 1 füstölő tömjéntartóval, 2 corporale, 2 vállkendő. — *Románoravica*: Csukics filia részére: 1 kehely mindennel, 2 gyertyatartó, 1 oltárlámpa,

1 pacificale, 1 oltárterítő. — *Rajjna*: 1 mennyezet, 1 oltárterítő. — *Tirnova*: 1 tabernaculum, 1 fekete felon, 2 tabern. corporale, 1 burza, 1 ciborium, 2 corporale, 2 vállkendő. — *Nagyzorenc*: 1 fehér felon a hozzátartozókkal, 1 pacificale, 2 corporale, 2 vállkendő. — *Skeusz*: 1 ciborium, 1 öröklámpa, 1 alba. — *Vízszög*: 1 ünnepi fehér felon, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J., 1 burza, 2 corporale, 2 vállkendő, 2 ministránsing. — *Krivobara*: I. A mater részére: 1 ünnepies fehér felon, 1 füstölő tömjéntartóval. — II. Temes-Székás filia részére: 1 kehely mindennel, 2 ministránsing, 2 viola ministránsruha, 2 corporale, 2 vállkendő.

Szamosujvár egyházmegyében. *Ér-Ghiroll*: 4 oltárgyertyatartó, 2 oltárterítő. — *Sereden*: 1 burza, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J., 1 corporale, 6 kéztörölő. — *Bogdánháza*: 1 ciborium, 1 beteglátogatási szelence, 1 olajtartóval O. J., 2 ámpolna tálcával. — *Felső-Szék*: I. A mater részére: 1 kehely mindennel. — II. A tisztai filia részére: 1 viola felon.

Kimutatás az 1910. évben elajándékozott összes tárgyakról: 90 alba, 14 antependium, 17 beteglátogatási készülék, 24 burza, 24 ciborium, 21 ciboriumköpenyke, 237 corporale, 4 diaconruha, 26 felon a hozzátartozókkal, 21 füstölő tömjéntartóval, 14 gyászmisekönyv, 1 imatábla, 74 karing, 42 kehely patenával, 57 palla, 484 kehelytörölő, 11 készlet canontábla, 226 kéztörölő, 33 magánstóla, 7 mennyezet, 26 missale romanum, 158 miseruha a hozzátartozókkal, 1 oltárfeszület, 68 darab oltárgyertyatartó, 2 oltárvánkos, 66 oltárszolgái karing, 36 oltárszolgái öltöny, 1 ostyadoboz, 13 öröklámpa, 13 öv, 20 pacificale, 12 szenteltvíztartó hintővel, 8 Szentségmutató, 4 tabernaculum, 8 tabern. corporale, 9 tálca ámpolnával, 135 vállkendő, 44 oltárterítő, 48 vecsernyepalást stóliával, 26 velum, 1 drb. feltámasztási szobor, 3 ablutió edény, 1 oltáregyesületi zászló, 6 pulpitus, 1 kis oltár, 2 virágtartó virággal, 1 hármassz. olajtartó, 2 kétkarú oltárgyertyatartó, 2 pár szentségházra való gyertyatartó, 1 oltártakaró.

A katolikus olvasóközönséghez.

Az Örökimádás új évfolyamába lép. Tizenkét éve immár, hogy kitartással, hűséggel és becsülettel szolgáljuk a szeplőtelen zászlót, amelynek jelszava ez: Oltáriszentség! Katolikus öntudat!

Ez újesztendő küszöbén új előfizetésre szólítjuk fel a katolikus olvasóközönséget, azon szent meggyőződéssel, hogy a folyton növekedő érdeklődés és pártolás mellett mindinkább tartalmasabbá, változatossá és érdekessé tehetjük lapunkat, hogy az újabban fellendülő katolikus sajtó igényeinek megfelelően a lelkek ezreit az eucharisztikus Úr Jézus imáadására vezessük!

Az évi előfizetés továbbra is csak 3 korona.

Az Oltáriszentség áldása legyen mindnyájunkon!

Boldog karácsonyi ünnepeket kíván

Budapest, 1910. dec. 1.

az Örökimádás szerkesztősege.

Józsefné 2 k, Pieke Józsefné 2 k, Stampfl Józsefné 2 k, Fekete Emerencia 2 k, Platon Constantin 1 k, Sziver Lujza 1 k, Spett Mici 2 k, Bálint Ernőné 4 k, Pesthy Árpádné 4 k, Pesthy Margit 2 k, Jordán Ferencné 4 k, Jordán Magdolna 4 k, Tothfalusy Eszter 2 k, Ottinger Károlyné 1 k, Ottinger Lajoska 1 k, Ottinger Ilonka 1 k.

Az Oltáregyesület tagjainak évi alamizsnái:

N. N. gyárimunkásnő Budapest az Oltáregyesület céljaira 1 k, Somogy-megye, Somogyvárról: özv. Kovács Ferencné, szül. Magyar Anna mint terjesztő alamizsnája 2 k, Kovács Teréz 2 k, Andrasis Anna 30 f, Táskai Julianna 24 f, Gyurina Mária 24 f, Horváth Anna 24 f, Vlagy Julia 40 f, Androsics Teréz 30 f, Szabó Teréz 40 f, Mraf Magdolna 24 f, Csöndes Róza 24 f, Péter Mária 24 f, Harangozó Mari 30 f, Matics Rozália 24 f, Androsics Mari 30 f, Horváth Vera 24 f, Gyurina Ferenc 24 f, Holler Erzsébet 1 k, Sárközi Rozália 24 f, Sebestyén Rozália 40 f, Gyurina Anna 24 f, Hajas Rozália 60 f.

Döryné 2 k, Tarr Antalné 2 k, Darnay Kajetánné 1, Tásekne 1 k, Csiszár Ferencné 1 k, Kovács Zsigmondné 1 k, Szijártó Béláné 1 k, Német Borbála 1 k, Czibor Borbála 1 k, Győry Magda 40 f, Sipos Erzsébet 60 f, Tóth Orbánné 50 f, Pál Teréz 24 f, Oszkainé 40 f, Csik Lajosné 40 f, Scharf Antalné 24 f, özv. Bencéné 24 f, Kovács Katalin 30 f, Szép Rozália 30 f, Tóth Ágnes 80 f, Németh Pál 30 f, özv. Eihingerné 30 f, Varga Mária 40 f, Végh Mária 40 f, Németh Karolin 40 f, Oszkai Julia 40 f, Nyirő Katalin 40 f, Hallgató Rozália 40 f, Csepregi M. 30 f, Schmidt Pálné 50 f, Vitai Mari 40 f, Barát M. 40 f, Bakos Mari 40 f, Kizmus Erzsébet 40 f, Darnay Olga 1 k, Vitai Erzsébet 40 f, Major Mária 40 f, Pap Erzsébet 40 f, Kopecsko Rozália 40 f, Szabó Rozália 40 f, Vitai Rozália 40 f, Hosszi Mária 40 f, Kajsza Erzsébet 40 f, Kovács Teréz 40 f, Bakos Erzsébet 40 f, Partos Mária 40 f, Bakos Mária 40 f, Illés Mária 40 f.

Horváth Györgyné 1 k, Horváth Jánosné 40 f, Magdus Ignacné 50 f, Márton Rozália 40 f, Alapi Lászlóné 24 f, Szelen Jenőné 40 f, Anda Lenke 50 f, Anda Mártonné 50 f, Nagy Lászlóné 60 f, Mészáros Sándorné 40 f, Tott Istvánné 40 f, Balog Juliska 40 f, Takács Jánosné 40 f, Nagy Pálné 40 f, Harmat Józsefné 48 f, Német Józsefné 40 f.

*Januári számunkhoz az Örökimá-
dás 1910-iki évfolyamának gazdag tar-
talomjegyzékét csatoljuk.*

!! KARÁCSONYI AJÁNDÉK !!

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K
Bőrkötés, vörös vágás, tokkal	5 "
Bőrkötés, arany vágás, tokkal	6 "

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörös vágás	3 K 50 f.
Bőrkötés, vörös v., tokkal	5 " 50 "
Bőrkötés, arany v., tokkal	6 " 50 "
Borjübőr-kötés, arany vágás, párnázva, kazettával	8 " 50 "

Japán papíron: (az egész könyv egy ujjnyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörös vágás	4 K
Bőrkötés, vörös vágás, tokkal	6 "
Bőrkötés, arany vágás, tokkal	7 "
Borjübőr, pár.-va, kazettával	9 "
Borjübőr, hordozható tokkal	18 "

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs kiadás, sok képpel (Aranykorona nagyságban)

leszállított ára:

Vászonkötés, tokkal	4 K 20 f.
Bőrkötés, vörös v., tokkal	5 " 20 "
Bőrkötés, arany metszés	6 " 20 "

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmélkedések).

Vászonkötés	3 K 10 f.
Diszes kötés	4 " 10 "
Selyemkötés	6 " 10 "

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál

Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy utánvétellel.

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

REMÉNYSÉGÜNK 1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamai még kaphatók egyenként **1 K 40 fill.-jével.**

Reviczky Aladár C.M. munkái:

Az Oltáriszentség. Ára 50 fillér.

Az elrejtett kincs, vagyis a gyakori szentáldozás. Ára 16 fill.
Megjelent tótul is. Ára 16 fill.

A vegyesházasságról. Ára 16 fill. Megjelent tótul is. Ára 20 fill.
Katonai imakönyv. Ára kötve 40 fillér.

Baylon sz. Paszkál, az oltáregyesületek patrónusa. Ára fizve 80 fill.
Kötve 1*20 kor.

Jöjj, oh Uram Jézus! A gyakran áldozó gyermekek imakönyve. Köt. 2.40 K
Mindennapi lelki kenyér. Ára amateur kötésben 1*60 kor.

Jöjjetek hozzám mindnyájan. Ára 10 fillér, 100 drb 8 kor.

Kaphatók a Lazaristáknál Budapest, IX., Gát-u. 6.